Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Aesopus Graecus Scriptus - Cod. Karlsruhe 507

Pirckheimer, Willibald

[S.l.], 1501; 1512

urn:nbn:de:bsz:31-310706

Visual Library

Æsopus Grecus Scriptus per Honorandum
Virum Wilibaldum Pirckhamerum:
De Normberga

Initium sapientie timor domini

ראשית חכמה יראת
יהוה

Ἀρχὴ φρονήσεως ὁ φόβος
τοῦ κυρίου

Ἀρχὴ σοφίας. φόβος κ̄:

36
Karlsruhe
507

K 507

G. H. HOFBIBLIOTHEK
KARLSRUHE

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

G.B. HOFBIBLIOTHEK KARLSRUHE

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ὁ τὸν κατὰ τοῦτον βίον φιλοσόφου πα-
τρίδας εἰκόνα προθέμενος, καὶ ἔργοις
μᾶλλον ἢ λόγοις φιλοσοφήσας, τὸ
μὲν γένος ἐξ ἀμορίου τῆς φρυγίας
κατῆγε τῆς μεγάλης ἐπικλησιν· τὴν
δὲ τύχην γέγονε δοῦλος ἐσῶ καὶ σφό-
δρα μοι δοκεῖ τὸ, τοῦ πλάτωνος ἐν γορ-
γίας καλῶς ἅμα καὶ ἀληθῶς εἰρῆσθαι
ὡς τὰ πολλὰ γὰρ ταῦτα φησὶν ἐναντία
ἀλλήλοις ἐστίν, ἥ τε φύσις ἐλευθερίαν
ἀπέδωκεν· ὁ δὲ παρ᾽ ἀνθρώπων νόμος
τὸ σῶμα πρὸς δουλείαν ἀπέδοτο·
ἴσχυσε μέντοι οὐχ οὕτω τὴν τῆς ψυχῆς
ἐλευθερίαν λυμήνασθαι· ἀλλὰ καίτοι
πρὸς πολλὰ καὶ πολλαχόσε μεταφόρων

τὸ στόμα, τῆς οἰκίας ἐκφύνην ἔδεαξ
οὐχ οἷος τ' ἐγένετο μεταφῆσαι· ἐτύγχανε
δ' ὢν οὐ μόνον δοῦλος, ἀλλὰ καὶ δυσει-
δέστατα τῶν ἐπ' αὐτοῦ πάντων ἀνθρώπων
εἶχε· καὶ γὰρ φοξὸς ἦν· σιμὸς τὴν ῥῖνα
σιμὸς τὸν τράχηλον πρόχειλος· μέλας
ὅθεν καὶ τοῦ ὀνόματος ἔτυχε· ταὐτὸν
γὰρ Αἴσωπος τῷ Αἰθίοπι· προγάστωρ· βλαι-
σὸς· καὶ κυρτός. τάχα καὶ τὸν ὁμη-
ρικὸν Θερσίτην τῇ αἰσχρότητι τοῦ εἴδους
ὑπερβαλλόμενος· τὸ δὲ δὴ πάντων ἐν
αὐτῷ χείριστον ἦν τὸ βραδύγλωσσον,
καὶ τὸ τῆς φωνῆς ἀσημόν τε καὶ ἀδι-
άρθρωτον ἃ πάντα καὶ δοκεῖ τὴν
δουλείαν Αἰσώπῳ παρασκευάσαι

καὶ γὰρ δὴ καὶ θαῦμα ἂν ἦν, εἰ οὕτως
ἀτόπως ἔχοντι τοῦ σώματος, ἐξεγένετο
τὰς τῶν δουλούντων ἄρκυς διαφυγεῖν
ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα τοιοῦτον ἦν τῷ
ἀνδρί. τὴν δὲ ψυχὴν ἀγχινούστατος
ἐπεφύκει, καὶ πρὸς ἐπίνοιαν πᾶσαν
ἐπηβολώτατος. ὁ κεκτημένος τοίνυν
αὐτὸν ἅτε πρὸς οὐδὲν οἰκίας ἔργον
οἰκείως ἔχοντα, σκάπτειν εἰς ἀγρὸν ἐξ-
απέστειλεν ὁ δ' ἀπελθὼν, προθύμως
τοῦ ἔργου εἴχετο. ἀφικομένου δέ ποτε
καὶ τῷ δεσπότῃ πρὸς τὸν ἀγρὸν, ἐφ' ᾧ
τῶν ἔργων ἐπίσκοπην θεᾶσθαι, γεωργός
τις σῦκα τῶν ἀγαθῶν δρεψάμενος,
δῶρον ἤνεγκεν ὁ δ' ἐπὶ τῷ τῆς ὀπώρας

maturis agathopodi domestico
ἠσθῆς ὡραίω, ἀγαθόποδι τῷ οἰκέτῃ,
hoc enim nomen puero custodire
τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ παιδί, φυλάττειν
iussit ut ipso post balneum
ἐκέλευσεν, ὡς αὐτὸ μετὰ τὸ λουτρὸν
adponere cum contigit sic &
παραθεῖναι. συμβὰν δ' οὕτω, καὶ τοῦ
esopi ob aliquam necessitatem exeuntis
αἰσώπου κατά δή τινα χρείαν ἐξελθόν-
tem in domum
τος, ~~βουλὴν τοιάνδε~~ εἰς τὴν οἰκίαν,
occasionis agathopus accipiens
ἀφορμῆς ὁ ἀγαθόπους λαβόμενος,
consilium tale conservorum alicui
βουλὴν τοιάνδε τῶν συνδούλων τινὶ
obtulit saciemur si videtur
προτείνει. ἐμφορηθῶμεν εἰ δοκεῖ τῶν
ficum o iste si dominus noster
σύκων ὦ οὗτος. κἂν ὁ δεσπότης ἡμῶν
hoc quesiverit sed nos esopi
ταῦτα ζητήσῃ, ἀλλ' ἡμεῖς τοῦ αἰσώπου
accusabimus ambo quod in
καταμαρτυρήσομεν ἄμφω, ὡς εἰς τὴν
domum ingressus & securitate potitus
οἰκίαν εἰσιόντες καὶ ἀδείας τυχόν-
consecutus & ficus clam comedens
τες, καὶ τὰ σῦκα λάθρα καταφαγόντες.
& laudatus fundamentum ad
καὶ ἐπαινηθεὶς θεμελιωτῇ πρὸς τὸν

οἴκου ἔφοδον, πολλὰ τῶν ψευδῶν
ἐποικοδομήσομεν καὶ τὸ μηδὲν ἔσται
ὅγε εἷς πρὸς τοὺς δύο, καὶ ταῦτα μὴ
ἄλλων ἐλέγχων διαραίτοτε τὴν γλῶ-
τταν δύναμιν ἔχον· δόξαντος δὴ τούτου
πρὸς τοὔργον ἐχώρησαν· καὶ τῶν σύκων
ἐσθίοντες, ἔλεγον ἐφ᾽ ἑκάστῳ σῦκῳ γέ-
λωτι· φεῦ σοι δύστηνε αἴσωπε· ὁ
οὖν δεσπότης ἐπανελθὼν ἀπὸ
τοῦ λουτροῦ, καὶ τὰ σῦκα ζητήσας
καὶ ἀκούσας ὡς αἴσωπος αὐτὰ κατε-
δήδοκε, τόν τε αἴσωπον σὺν ὀργῇ κελεύει
κληθῆναι· καὶ κληθέντι φησί· λέγε
μοι κατάρατε, οὕτω μου κατεφρό-
νησας, ὡς εἰς τὸ ταμεῖον εἰσελθεῖν,

καὶ τὰ ἑτοιμασθέντα σῦκα θοινή-
σασθαι, ὁ δὲ, ἀκούων μὲν καὶ συνιεὶς
ἦν· λαλεῖν δὲ εἶχεν· οὐδοποσοῦν διὰ
τὸ βραδύγλωσσον· μέλλων δὲ ἤδη
τύπτεσθαι τῶν κατηγόρων σφοδροτέρων
ἐπικειμένων, πεσὼν πρὸς τοὺς τοῦ
δεσπότου πόδας, ἀνασχέσθαι μικρὸν
ἐδεῖτο· δραμὼν δὲ καὶ χλιαρὸν
ὕδωρ προσενεγκών, τοῦτό τε πέπωκε
καὶ τοὺς δακτύλους εἰς τὸ στόμα
καθεὶς, αὐτίκα τὸ ὑγρὸν μόνον ἀνέβ-
αλεν· οὔπω γὰρ τροφῆς ἀπογευσάμενος
ἐτύγχανεν· ἠξίου βουλῇ γοῦν αὐτοῦ, τοῦτο
καὶ τοὺς διώκοντας δρᾶσαι, ὡς ἂν
δῆλον γένηται, τίς ὁ τὰ σῦκα διαφορήσας

ὁ δὲ δεσπότης τὸ νόημα αὐτοῦ θαυμάσας
οὕτω πιεῖν καὶ τοὺς ἄλλους ἐπέταξεν. οἱ δ' ἐβου-
λούσαντο πιεῖν μὲν τοῦ ὕδατος, μὴ μέντοι
καθεῖναι κατὰ τοῦ λαιμοῦ τοὺς δακτύλους,
ἀλλ' ἐπὶ τὰ πλάγια τῶν γνάθων αὐτοὺς παρα-
φέρειν. οὐκ ἔφθασαν δὲ πιόντες καὶ
τὸ χλιαρὸν ὕδωρ ἐκεῖνο ναυτίαν τοῖς
πεπωκόσι παραχρῆμα ἐπενεγκὸν
αὐτομάτην παρέσχε τὴν ὀπώραν ἀνακα-
θῆραι. τότε τοίνυν πρὸ ὀφθαλμῶν
πεσόντος, τοῦ τε κακουργήματος τῶν
οἰκετῶν καὶ συκοφαντίας, ὁ μὲν δε-
σπότης ἐκέλευσεν αὐτοὺς γυμνωθέντας
μαστίζεσθαι. οἱ δ' ἐπέγνωσαν σαφῶς
κατὰ τὸν εἰπόντα, ὡς ὅστις καθ' ἑτέρου

Δολία μηχανᾶται, αὐτῷ λέληθε
τὸ κακὸν ἀρχιτεκτονοῦν τῇ ἐπιούσῃ
τοῦ μὲν δεσπότου εἰς ἄστυ ἐπαναζεύξαντος,
τοῦ δ' Αἰσώπου σκάπτοντος ᾗ προσε-
τάχθη, ἱερεῖς τῆς Ἀρτέμιδος ἢ ἄλλοι
τινὲς ἄνθρωποι τῆς ὁδοῦ πλανηθέν-
τες, καὶ τῷ Αἰσώπῳ περιτυχόντες,
προυτρέποντο πρὸς Διὸς ξενίου τὸν
ἄνδρα, τὴν εἰς ἄστυ φέρουσαν αὐ-
τοῖς ὑποδεῖξαι· ὁ δ' ὑπὸ σκιὰν δένδρου
τοὺς ἄνδρας ἀπαγαγὼν πρότερον, καὶ
λιτὸν παραθέμενος δεῖπνον, εἶτα
καὶ ἡγησάμενος αὐτοῖς, εἰς ἣν
ἐζήτουν ὁδὸν συνήνεγκεν· οἱ μὲν
οὖν τοῦτο μὲν ἐπὶ τῇ ξενίᾳ, τοῦτο

δὲ καὶ ἐπὶ τῇ ὁδηγίᾳ ἀδιαφοροῦντος τοῦ
ἀνδρὸς ἐξαρθέντες, τάς τε χεῖρας εἰς
οὐρανὸν ἦραν, καὶ εὐχῇ τὸν εὐεργέτην
ἠμείψαντο. Αἴσωπος δ' ὑποστρέψας, καὶ
εἰς ὕπνον καταπεσὼν ὑπό τε τοῦ συνεχοῦς
πόνου καὶ καύματος, ἔδοξεν ἰδεῖν τὴν
τύχην ἐπιστᾶσαν αὐτῷ, καὶ λύσιν
τῆς γλώττης καὶ λόγων δρόμον καὶ σοφίαν
τὴν τῶν μύθων χαριζομένην. αὐτὸς οὖν
διυπνισθείς, φησί, βαβαὶ πῶς ἡδέως
κεκοίμημαι· ἀλλὰ καὶ καλὸν ὄνειρον
ἰδεῖν ἔδοξα· καὶ ἰδοὺ ἀκωλύτως λαλῶ
βοῦς· ὄνος· δίκελλα· νὴ τοὺς θεοὺς συνῆ-
κα πόθεν μοι τἀγαθὸν προσεγένετο τοῦτο
εὐσεβήσας γὰρ εἰς τοὺς ξένους, ἀντιλαμβανομένου

τοῦ κρείττονος ἔτυχον· ἀφ' οὗ τὸ εὐτυχεῖν
ἀγαθῶν ἐστι πλῆρες ἐλπίδων· οὕτω μὲν
οὖν Αἴσωπος ὑπηρετήσας τῷ πράγματι, πάλιν
ἤρξατο σκάπτειν. τοῦ δ' ἐφεστηκότος τῶν
ἀγρῶν, Ζηνᾶς ἦν αὐτῷ τὸ ὄνομα, πρὸς τοὺς
ἐργαζομένους ἐλθόντος, καὶ τούτων
ἕνα, ἐπειδὴ μικρὸν ἐσφάλη τοῦ ἔργου,
τῇ ῥάβδῳ πατάξαντος, Αἴσωπος παραχρῆμα
ἀνέκραγεν· ἄνθρωπε, τοῦ χάριν τὸν
μηδὲν ἠδικηκότα οὕτως αἰκίζῃ. καὶ
πᾶσιν ἀεὶ πληγὰς ἐμφορεῖς δι' ἡμέρας·
πάντως ἀπαγγελῶ ταῦτα τῷ κεκτημένῳ.
Ζηνᾶς δὲ ταῦτα τοῦ Αἰσώπου ἀκούσας
ἐξεπλάγη τε οὐ μέσως· καὶ πρὸς ἑαυτὸν
εἶπεν· Αἴσωπος λαλεῖν ἀρξάμενος

οὐδὲν ἐμοὶ ὄφελος ἔσται· φθάσας
τοίνυν αὐτὸς κατηγορήσω αὐτοῦ ἐπὶ
τοῦ δεσπότου, πρὶν αὐτὸς τοῦτ' αὐτὸ
δράσῃ, καὶ με ὁ δεσπότης τῆς ἐπιτροπῆς
παραλύσῃ· ταῦτ' εἰπὼν, ἐκ αὐτῆς πόλεως
πρὸς τὸν δεσπότην ἤλαυνε· καὶ δὴ
σὺν θορύβῳ προσελθὼν, χαῖρε φησὶ
δέσποτα· ὁ δὲ, τί τεθορυβημένος πάρει
φησί· καὶ ὁ ζηνᾶς, χρῆμά τι τερατῶδες
ἐν τῷ ἀγρῷ συνέβη· καὶ ὁ δεσπότης,
ἦ πού τι δένδρον παρὰ καιρὸν καρπὸν
ἤνεγκεν, ἢ τῶν κτηνῶν τι παρὰ φύσιν
ἐγέννησε· καὶ ὃς, οὐχ οὕτως· ἀλλ' αἴσωπος
ἄναυδος τὸ πρότερον ὢν, νῦν λαλεῖν
ἤρξατο· καὶ ὁ δεσπότης, οὕτως σοι

μηδὲν τῶν ἀγαθῶν γένοιτο, τοῦτο νομίζοντι
τέως εἶναι. ὁ δὲ, καὶ μάλα φησίν. ἀλλ' ἐμοῦ
γε εἰς ἐμὲ ἐξύβρισεν, ἑκὼν παρίημι δέσποτα
εἰς δὲ σὲ καὶ θεοὺς οὐ φορητὰ βλασφημεῖ
ἐπὶ τούτοις ὀργῇ ληφθεὶς ὁ δεσπότης, τῷ
ζηνᾷ φησὶν ἰδού σοι παραδέδοται αἴσωπος
ἀπόδου, δώρησαι, ὃ βούλει ἐπ' αὐτῷ ποίησον
τοῦ δὲ ζηνᾶ ἐπ' αὐτῷ γενομένου παραλαβόντος
τὸν αἴσωπον, καὶ τὴν καθ' αὑτοῦ δεσποτείαν
αὐτῷ ἀναγγείλαντος, ἐκεῖνος ὅτι δήποτε
βουλομένῳ σοι ἐστὶ φησὶν ἐργάσασθαι. κατὰ
δὲ δή τινα τύχην ἀγοραστής τινος κτήνη
ζητοῦντος πρίασθαι. καὶ διὰ ταῦτα τὸν
ἀγρὸν διιόντος ἐκεῖνον, καὶ τὸν ζηνᾶν
ἐρομένου, ἐκεῖνος θρέμμα μὲν οὐκ ἔστι μοι

φησὶν ἀποδόσθαι σωμάτιον δὲ ἄρρεν·
ὅπερ ἐθέλεις ὠνήσασθαι, πάρεστι. τοῦ δὲ
ἐμπόρου φήσαντος ὑποδεχθῆναι αὐτῷ
τὸ σωμάτιον, καὶ τοῦ ξάνθου τὸν αἴσωπον
μεταπεμψαμένου, ὁ ἔμπορος ἰδὼν αὐτὸν
καὶ ἀνακαγχάσας, πόθεν σοι φησὶ πρὸς
τὴν ζημίαν ἥδε ἡ χύτρα· πότερον στέλεχός
ἐστι δένδρου, ἢ ἄνθρωπος· οὗτος εἰ μὴ
φωνὴν εἶχεν, οὐδὲν ἂν ἔδει μὴ οὐχὶ δοκεῖν
ἀσκοκήλη· ἵνα τί μοι τὴν πορείαν διέκο-
ψας τουτουὶ τοῦ καθάρματος ἕνεκεν
ταῦτ' εἰπὼν, ἀπῄει τὴν ἑαυτοῦ ὁδὸν. ὁ δ' αἴ-
σωπος μεταδιώξας αὐτὸν, μεῖνον φησὶν
ὁ δὲ, μεταστραφεὶς, ἄπιθι φησὶν ἀπ' ἐμοῦ
ῥυπαρώτατε κύων· καὶ ὁ αἴσωπος, εἰπέ μοι

τίνος ἕνεκεν δεῦρο ἐλήλυθας· καὶ
ὁ ἔμπορος· κάθαρμα, ἵνα τί χρηστὸν πείσωμαι
σοῦ δὲ ἀχρήστου καὶ σαπροῦ ὄντος,
οὐ χρήζω· καὶ ὁ αἴσωπος ὠνήσαιμε
καὶ εἴ τις ἐστὶ πίστις, πολλά σε ὠφελῆσαι
οἷός τ' εἰμί· καὶ ὃς τί δ' ἂν σοῦ ὀναί-
μην, σχήματος ὄντος αὐτόχρημα· καὶ
ὁ αἴσωπος, οὐ παρεισὶ παιδία οἴκοι
ὑλακτοῦντα καὶ κλαίοντα, τούτοις
ἐπιστήσουμε παιδαγωγὸν καὶ πάντως
αὐτοῖς ἀντὶ μορμοῦς ἔσομαι· γελάσας
οὖν ἐπὶ τούτῳ ὁ ἔμπορος, φησὶ
τῷ ζηνᾶ· πόσου τὸ κακὸν τοῦτο πωλεῖς
ἀπόδου· ὁ δέ, τριῶν φησὶν ὀβολῶν· ὁ
δ' ἔμπορος αὐτίκα τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς

soleret dicens nihil
κατεβάλλετο, λέγων οὐδὲν κατεθέμην,
et nullum emerat nec fuerimus ergo
καὶ οὐδὲν ἐπριάμην. ὁδευσάντων τοιγαροῦν
et aphicantibus ipsis ad domum pueruli
καὶ ἀφικομένων αὐτῶν οἴκαδε, παιδάρια
duo sub matris esopum
δύο ἔτι ὑπὸ μητρὶ τελοῦντα, τὸν αἴσωπον
videntes et confusi clamaverunt et
ἰδόντα καὶ συγχυθέντα, ἀνέκραξε. καὶ
esopus statim mercatori dixit
ὁ αἴσωπος εὐθὺς τῷ ἐμπόρῳ φησίν
habes me promissionis demonstrationem
ἔχεις μου τῆς ἐπαγγελίας ἀπόδειξιν
at hic ridens intrantem dicit
ὁ δὲ, γελάσας, εἰσελθόντα ~~καὶ~~ φησὶν
saluta conservos tuos tuos
ἀσπάσαι τοὺς συνδούλους σου. τὸν
autem introeuntem et salutantem videntes
δὲ, εἰσελθόντα καὶ ἀσπασάμενον ἰδόντες
illi quid mali hoc nostro
ἐκεῖνοι, τί ποτε ἄρα κακὸν τῷ ἡμῶν
domino dicebant contigit quod
δεσπότῃ φασὶ συμβέβηκεν, ὅτι
corpus turpe hoc emit sed ut
σωμάτιον αἰσχρὸν οὕτως ἐπρίατο ἄλλως
videtur pro invidia hoc
ἔοικεν, ἀντὶ βασκανίου τοῦτο τῆς
domus emit post autem non multum et
οἰκίας ὠνήσατο. μετὰ δ' οὐ πολὺ καὶ ὁ

ἔμπορος ἐξελθών, τὰ πρὸς ὁδὸν ἀρτεπιθῆναι
τοῖς δούλοις ἐπέσκηψε· μέλλειν γὰρ
τὴν ἐπιοῦσαν ἐς Ἀσίαν πορεύεσθαι. οἱ
μὲν οὖν αὐτίκα τὰ σκεύη διεμερίζοντο
ὁ δ' Αἴσωπος ἐδεῖτο τοῦ κουφοτάτου
τῶν φορτίων αὐτῷ παραχωρεῖν, ἅτε δὴ
νεωνήτῳ καὶ μήπω πρὸς τὰς τοιαύτας
ὑπουργίας γεγυμνασμένῳ. τῶν δὲ, καὶ
εἰ μηδὲν ἄρα βούληται συγγνώμην παρε-
χομένων, ἐκεῖνος οὐ δεῖν ἔλεγε πάντων
κοπιώντων αὐτῶν μόνον ἀσυντελῆ τυγ-
χάνειν. τῶν δὲ, ὅπερ ἂν ἆραι βούληται
ἐπιτρεπόντων, δεῦρο κἀκεῖσε περιβλε-
ψάμενος, καὶ σκεύη ἀθροίσας διάφορα
σάκκους καὶ στρώματα καὶ γυργάθους,

ἕνα γύργαθον ἄρτων πεπληρωμένον, ὃν
δύο βαστάζειν ἔμελλον, αὐτῷ ἐπιτεθῆναι
κελεύει. οἱ δὲ γελάσαντες, καὶ μηδὲν
εἶναι μωρότερον τοῦ χυδαίου τούτου
καθάρματος φάμενοι, ὃς μικρῷ μὲν
ἔμπροσθεν τὸ κουφότατον ἐλθὼν ἆραι
τῶν φορτίων, νῦν δὲ τὸ πάντων βαρύτατον
εἵλετο, χρῆναι μέντοι τὴν ἐπιθυμίαν
αὐτοῦ πληρῶσαι, ὑπολαβόντες τὸν
γύργαθον ἐπιτιθέασι τῷ αἰσώπῳ. ὁ δὲ,
κατὰ τῶν ὤμων τὸ φορτίον ἀπηχθι-
σμένος, δεῦρο κἀκεῖσε διέκλινεν.
τὸν δὲ ἰδὼν ὁ ἔμπορος, ἀπεθαύμασεν·
καὶ φησίν· αἴσωπος ὡς τὸ πονεῖν πρόθυμος
ὢν, ἤδη τὴν ἑαυτοῦ τιμὴν ἐξέτισε· κτήνους

γὰρ φόρτον ᾕρετο· ἐπεὶ δὲ ὥρας οὔσης
ἀρίστου κατέλυσαν, αἴσωπος κελευσθεὶς
ἀρτοδοτῆσαι, ἡμισέως τὸν γύργαθον πολλῶν
φαγόντων ἐποίησεν· ὅθεν καὶ μετὰ τὸ
ἄριστον κουφοτέρου τοῦ φορτίου γεγο-
νότος, προθυμότερον ᾔδευε· καὶ δὴ καὶ
ἑσπέρας οὖν καταχθεῖσαν πάλιν ἀρτο-
δοτήσας, τῇ ἐφεξῆς ἡμέρᾳ κενὸν παντά-
πασιν ἐπὶ τῶν ὤμων ἀνέχων τὸν γύργαθον,
πρῶτος ἀπῄει ἤδη ὡς καὶ τοῖς συνδού-
λοις προτρέχοντα τοῦτον ὁρῶσιν ἀμφι-
βολίαν γίνεσθαι, πότερον ὁ δεσπότης ἐστὶν
αἴσωπος ἤ τις ἕτερος· καὶ καταμαθοῦ-
σιν ἐκεῖνον εἶναι, θαυμάζειν ὅπως τὸ με-
μελανωμένον ἀνθρωπῖον νοσω ἐχέσθα

πάντων ἐπῆρξε τοὺς ῥαδίως δαπανωμένους
ἄρτους ἀράμενος, ἐκείνων τὰ στρώματα καὶ
τὰ λοιπὰ τῶν σκευῶν ἐπιφορτισαμένων,
ἃ μὴ φύσιν ἔλαχεν οὑτωσὶ δαπανᾶσθαι.
ὁ μὲν οὖν ἔμπορος ἐπὶ τὴν ἔφεσον γενό-
μενος τὰ μὲν ἄλλα τῶν ἀνδραπόδων σὺν
κέρδει ἀπέδοτο· ὑπελείφθη δὲ αὐτῷ τρία
γραμματικὸς· ψάλτης· καὶ ὁ αἴσωπος. τῶν
δέ τις αὐτῷ συνήθων συμβουλεύσας εἰς
σάμον ἀπᾶραι, ὡς ἐκεῖ δὴ σὺν μείζονι
κέρδει ἀπεμπολήσοντι τὰ σωμάτια,
πείθεται· καὶ ὁ ἔμπορος ἐπιβὰς τῆς σάμου,
τὸν μὲν γραμματικὸν σὺν τῷ ψάλτῃ
καινὰς στολὰς ἀμφιέσας ἵστησιν ἄμφω
ἐπὶ τοῦ πρατηρίου· τὸν δ' αἴσωπον, ἐπεὶ

μηδαμόθεν εἶχε κοσμῆσαι, ὅλος γὰρ ἦν
ἁμάρτημα, ἐσθῆτα σάκκου τούτῳ περι-
καθάψας, μέσον ἀμφοῖν ἔστησεν, ὡς
καὶ τοὺς ὁρῶντας ἐξίστασθαι λέγοντας, πό-
θεν τοῦτο τὸ βδέλυγμα, τὸ καὶ τοὺς
ἄλλους ἀφανίζον. αἴσωπος δέ, καίτοι γε ὑπὸ
πολλῶν σκωπτόμενος, ἵστατο μέντοι
τολμηρὰ πρὸς αὐτοὺς ἀτενίζων. ξάνθος
δὲ ὁ φιλόσοφος εἷς τῶν ἐνοικούντων
ἂν τὴν Σάμον, παρελθὼν ἐπὶ
τὴν ἀγορὰν καὶ θεασάμενος τοὺς μὲν
δύο παῖδας σὺν εὐπρεπείᾳ σαρίζομένους
μέσον δὲ τούτων τὸν αἴσωπον, ἠγάσθη
τὴν τοῦ ἐμπόρου ἐπίνοιαν, ὅπως τὸν αἰσ-
χρὸν ἐν τῷ μεταξὺ τέταχεν, ὡς τῇ παρα-

θέσθαι τοὺς δυσειδοῦς καλλίους ἑαυτῶν
τοὺς νεανίας φανῆναι. ἐπιτρέψω δ' ἐπιστὰς,
ἐπύθετο τοῦ ψάλτου, πόθεν ἂν εἴη. καὶ
ὅς, καππαδόκης καὶ ὁ ξάνθος τί οὖν οἶδας
ποιεῖν. ὁ δέ, πάντα. καὶ ἐπὶ τούτοις αἴσω-
πος ἐξεγέλασε. τῶν δὲ σχολαστικῶν, οἱ τῷ
ξάνθῳ συνῆσαν ὡς εἶδον αὐτὸν γελάσαντα
καὶ παραφαίνοντα τοὺς ὀδόντας ἐξαί-
φνης, καίτοι τέρας ὁρᾶν δοξάντων, καὶ
τοῦ μέν, ἤπου κήλη ἐστὶν ὀδόντας ἔχουσα
λέγοντος, τοῦ δέ, τί ποτε ἄρα ἰδὼν ἐγέλασε,
τοῦ δ' ὡς οὐκ ἐγέλασεν ἀλλ' ἐρρίγωσε,
πάντων δὲ βουλομένων γνῶναι τίς
ποτε ἦν ὁ γέλως, εἷς τις αὐτῶν προσελθὼν
τῷ αἰσώπῳ φησίν οὗ τὸν χάριν ἐγέλασας

καὶ ὡς ἀπεχώρει θαλάττιον περίβολον τοῦ

δὲ, ἀμηχανήσαντος τοῖς ὅλοις ἐπὶ τῷ

λόγῳ κἀκείνου εὐθέως ἀναχωρήσαντος,

ὁ ξάνθος τῷ ἐμπόρῳ φησί, πόσου τιμήμα-

τος ὁ ψάλτης· τοῦ δὲ, χιλίων ὀβολῶν

ἀποκριναμένου, πρὸς τὸν ἕτερον ἦλθεν,

ὑπερβάλλον ἀκούσας τὸ τίμημα· καὶ

μέντοι καὶ τοῦτον ἐρομένου τοῦ φιλοσό-

φου πόθεν ἂν εἴη, καὶ ἀκούσαντος ὅτι

λυδὸς, καὶ ἐπανερομένου τί οἶδας

ποιεῖν, κἀκείνου φαμένου πάντα, πάλιν

ἐγέλασεν αἴσωπος· τῶν σχολαστικῶν

δέ τινος ἀπεχθομένου, τί δήποτε οὕτως

πρὸς πάντας γελᾷ, ἕτερος πρὸς αὐτὸν

εἶπεν· εἰ βούλει καὶ σὺ θαλάττιος βάτρα-

ἀκοῦσαι, ἐρώτησον. ὁ δὲ Ξάνθος καὶ
οὐδεὶς ἤρετο τὸν ἔμπορον, πόσου τιμῆμα τὸν
ὁ γραμματικὸς κἀκεῖνον τρισχιλίων ὀβολῶν
ἀποκρινάμενον δυσφόρως ὁ φιλόσοφος
ἤνεγκε τὴν ὑπερβολὴν τοῦ τιμήματος καὶ
στραφεὶς ἀπῄει. τῶν δὲ σχολαστικῶν ἐρω-
μένων, εἰ μὴ ἤρεσεν αὐτῷ τὸ σωμάτιον,
ναί φησιν. ἀλλὰ δόγμα κεῖται, μὴ δυ-
νατὸν εἶναι ὠνήσασθαι τῶν πολυτίμων. ἑνὸς
δὲ τούτων φαμένου ἀλλ' εἰ πάνθ' οὕτως
ἔχει, τὸν μὲν αἰσχρὸν τοῦτον οὐδεὶς νόμος
ἐμποδὼν ἔσται μὴ ὠνήσασθαι. τὴν
αὐτὴν γὰρ καὶ οὗτος λειτουργίαν ἀποδώσει
καὶ ἡμεῖς τὸ τίμημα τούτου καταθησό-
μεθα. Ξάνθος ἔφη. ἀλλὰ γελοῖον ἂν

ὑμᾶς ἐκτῖσαι τὸ τίμημα. ἐμὲ δὲ τὸν
δοῦλον ὠνήσασθαι ἄλλως τε καὶ τὸ γυ-
ναιόν μου καθάριον ὄν, οὐκ ἂν ἀνάσχοι-
το ὑπὸ αἰσχροῦ σωματίου ὑπηρετεῖσθαι
τῶν δὲ σχολαστικῶν αὖθις εἰπόντων ἀλλ'
ἐπεὶ ἡ γνώμη, κατὰ τὸ μὴ πείθεσθαι
γυναικί, ὁ φιλόσοφος ἔφη λάβωμεν
πρότερον πεῖραν, εἰ οἶδέ τι μήποτε καὶ
τὸ τίμημα μάτην ἀπόληται. προσελθὼν
γοῦν τῷ Αἰσώπῳ, χαῖρε φησί. καὶ
ὅς μὴ γὰρ ἐλυπούμην, καὶ ὁ ξάνθος,
ἀσπάζομαί σε. κἀκεῖνος, κἀγώ σε. καὶ
ὁ ξάνθος ἅμα τοῖς ἄλλοις ἐπὶ τῷ παρ-
αλόγῳ καὶ ἑτοίμῳ τῆς ἀποκρίσεως
ἐκπλαγείς, ἤρετο, πόθεν εἶ. ὁ δὲ,

μέλας φησί. καὶ ὁ ξανθός, οὐ τοῦτο
φημί, ἀλλὰ πόθεν γεγέννησαι καὶ ὅς,
ἐκ τῆς γαστέρος τῆς μητρός μου. καὶ ὁ ξάν-
θος, οὐ τοῦτο λέγω ἀλλ' ἐν ποίῳ τόπῳ
γεγέννησαι. κἀκεῖνος, οὐκ ἀπήγγειλέ
μοι ἡ μήτηρ μου, πότερον ἐν ἀνώγεω
ἢ κατώγεω. καὶ ὁ φιλόσοφος, τί δὲ
πρᾶττειν ἐπίστασαι. κἀκεῖνος οὐδέν.
καὶ ὁ ξάνθος, τίνα τρόπον. ὁ δὲ ἐσθ-
ήπως οὐχὶ πάντα ἐπίστασθαι ἐσηπά-
λαυτο, ἐμοὶ δὲ κατέλιπον οὐδὲν. καὶ
ἐπὶ τούτοις οἱ σχολαστικοὶ ὑπερφυῶς
ἀγάμενοι, νὴ τὴν θείαν πρόνοιαν ἔφασαν,
πάνυ καλῶς ἀπεκρίνατο. οὐ δὲ γὰρ
εἷς ἐστὶν ἀνθρώπων ὃς ἂν πάντα εἰδείη

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ

Ἀετὸς καὶ ἀλώπηξ

Ἀετὸς καὶ ἀλώπηξ φιλιωθέντες,
πλησίον ἀλλήλων οἰκεῖν ἔγνωσαν, βε-
βαίωσιν φιλίας ποιούμενοι τὴν
συνήθειαν. ὁ μὲν οὖν ἐφ' ὑψηλοῦ δέν-
δρου τὴν καλιὰν ἐπήξατο ἡ δ' ἀλώπηξ
ἐν τοῖς ἐγγὺς θάμνοις ἐτεκνοποιήσατο
ἐπὶ νομὴν οὖν ποτε τῆς ἀλώπεκος προ-
ελθούσης, ὁ ἀετὸς τροφῆς ἀπορῶν,
καταπτὰς ἐπὶ τῶν θάμνων, καὶ τὰ τέκνα
ταύτης ἀναρπάσας, ἅμα τοῖς αὐτοῦ
νεοττοῖς ἐθοινήσατο ἡ δ' ἀλώπηξ ἐπα-
νελθοῦσα, καὶ τὸ πραχθὲν μαθοῦσα,

οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τῷ τῶν τέκνων ἐλυπήθη
θανάτῳ, ὅσον ἐπὶ τῷ τῆς ἀμύνης ἀπόρῳ·
χερσαία γὰρ οὖσα, πτηνὸν διώκειν
οὐχ οἵα τε ἦν. διὸ καὶ πόρρωθεν στᾶσα,
τοῦ θεοῦ καὶ τοῖς ἀδυνάτοις ἐστὶν εὔπορον.
τῷ ἐχθρῷ κατηρᾶτο· οὐ πολλῷ δ᾽ ὕστερον
αἰγά τινων ἐπ᾽ ἀγροῦ θυόντων, καταπτὰς
ὁ ἀετὸς, μέρος τι τῶν θυμάτων σὺν
ἐμπύροις ἄνθραξιν ἥρπασε, κἀπὶ τὴν
νεοττιὰν ἤγαγεν· ἀνέμου δὲ σφοδροῦ
πνεύσαντος τηνικαῦτα, καὶ φλογὸς ἀνα-
φθείσης, οἱ ἀετιδεῖς ἀπτῆνες ἔτι τυ-
γχάνοντες, ὀπτηθέντες εἰς γῆν κατέ-
πεσον. ἡ δὲ ἀλώπηξ ἐπιδραμοῦσα ἐν
ὄψει τοῦ ἀετοῦ πάντας κατέφαγεν.

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φιλίαν παρ-
ασπονδοῦντες, κἂν τὴν ἐκ τῶν ἠδική-
μενον φύγωσι τιμωρίαν δι' ἀσθένειαν,
ἀλλὰ τὴν θείαν δίκην οὐ διακρούσονται.

Ἀετὸς καὶ κάνθαρος

Λαγωὸς ὑπ' ἀετοῦ διωκόμενος, πρὸς 2
κοίτην κανθάρου κατέφυγε, δεόμενος ὑπ'
αὐτοῦ σωθῆναι. ὁ δὲ κάνθαρος ἠξίου τὸν
ἀετὸν μὴ ἀνελεῖν τὸν ἱκέτην, ὁρκίζων
αὐτὸν κατὰ τοῦ μεγίστου Διὸς, ἦ μὴν μὴ
καταφρονῆσαι τῆς μικρότητος αὐτοῦ.
ὁ δὲ, μετ' ὀργῆς τῇ πτέρυγι ῥαπίσας τὸν
κάνθαρον, τὸν λαγωὸν ἁρπάσας κατέ-
φαγεν. ὁ δὲ κάνθαρος τότε ἀετῷ συναπέπτη,

ὡς τὴν καλιὰν τούτου καταλαβεῖν καὶ
ἐπὶ προσελθὼν, τὰ ᾠὰ τούτου κατακυλίσας
διέφθειρε. τοῦ δὲ, δεινὸν ποιησαμένου, εἴ τις
τοῦτο τολμήσοιε, κἀπὶ μετεωροτέρου τόπου
τὸ δεύτερον νεοττοποιησαμένου κἀκεῖ
πάλιν ὁ κάνθαρος τὰ ἴσα τοῦτον διέ-
θηκεν ὁ δ' ἀετὸς ἀμηχανήσας τοῖς
ὅλοις, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν Δία, τούτου
γὰρ ἱερὸς εἶναι λέγεται, τοῖς αὐτοῦ
γόνασι τὴν τρίτην γονὴν τῶν ᾠῶν ἔθηκε,
τῷ θεῷ ταῦτα παραθέμενος καὶ
ἱκετεύσας φυλάττειν ὁ κάνθαρος
ἐκ κόπρου σφαῖραν ποιήσας, καὶ
ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ κόλπου τοῦ Διὸς ταύ-
την καθῆκεν · ὁ δὲ Ζεὺς ἀναστάς,

ἐφ᾽ ᾧ τὴν ὄρνιθον ἀποτινάξασθαι, καὶ τὰ
ᾠὰ διέρριψεν ἐκλαθόμενος· ἃ καὶ
συνετρίβη πεσόντα. μαθὼν δὲ πρὸς τοῦ
καμθάρου, ὅτι ταῦτ᾽ ἔδρασεν τὸν ἀετὸν
ἀμυνόμενος, οὐ γὰρ δὴ τὸν κάμθαρον ἐκεῖνος
μόνον ἠδίκησεν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν δία
αὐτὸν ἠσέβησε, πρὸς τὸν ἀετὸν εἶπεν
ἐλθόντα κάμθαρον εἶναι τὸν λυποῦντα
καὶ δὴ καὶ δικαίως λυπεῖν. μὴ βου-
λόμενος οὖν τὸ γένος τὸ τῶν ἀετῶν
σπανισθῆναι, συνεβούλευε τῷ καμθάρῳ
διαλλαγὰς πρὸς τὸν ἀετὸν θέσθαι
τοῦ δὲ μὴ πειθομένου, ἐκεῖνος εἰς καιρὸν
ἕτερον τὸν τῶν ἀετῶν μετέθηκε τοκετόν,
ἡνίκα ἂν μὴ φαίνωνται κάμθαροι·

Ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ μηδενὸς καταφρονεῖν, λογιζομένους, ὡς οὐδεὶς ἐστὶ, ὃς περιπλακεὶς, οὐκ ἂν δυνηθείη ἑαυτῷ ἐπαμῦναι

Ἀλώπεκες

3 Ἀλώπηξ ἐν παγίδι ληφθεῖσα, καὶ ἀποκοπείσης τῆς οὐρᾶς διαδρᾶσα, ἀβίωτον ὑπ' αἰσχύνης ἡγεῖτο τὸν βίον· ἔγνω οὖν καὶ τὰς ἄλλας ἀλώπεκας τοῦτ' αὐτὸ νουθετῆσαι, ὡς ἂν τῷ κοινῷ πάθει τὸ ἴδιον συγκαλύψειεν αἶσχος· καὶ δὴ πάσας ἀθροίσασα, παρῄνει τὰς οὐρὰς ἀποκόπτειν ὡς οὐκ ἀπρεπὲς μόνον τοῦτο τὸ μέλος ὄν,

ἀλλὰ καὶ πρῖτῶν βάρος προσηρτημένον
ὑπολαβοῦσα δέ τις αὐτῶν εἶπεν, ὦ αὕτη,
ἀλλ' εἴ γε σοὶ τοῦτο προσέφερεν, οὐκ
ἄν ἡμῖν αὐτὸ συνεβούλευες

Ἐπιμύθιον

ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ τῶν
ἀνθρώπων μάταιοι, ὅσοι βοηθοῖς
προστρέχουσιν, οἷς τὸ ἀδικεῖν μᾶλλον
ἔμφυτον.

Ἀλώπηξ καὶ βάτος

Ἀλώπηξ φραγμὸν ἀναβαίνουσα,
ἐπειδὴ ὀλισθήσασα, καταπίπτειν ἔμελλεν,
ἐπελάβετο πρὸς βοήθειαν βάτου καὶ
δὴ τοὺς πόδας ἐπὶ τοῖς ἐκείνης κέν-
τροις αἱμάξασα, καὶ ἀλγήσασα,
πρὸς αὐτὴν εἶπεν οἴμοι καταφυγοῦσαν με

γὰρ ἐπὶ σὲ ὡς ἐπὶ βοηθὸν σὺ χεῖρον διέθηκας. ἀλλ' ἐσφάλης ὦ αὕτη φησὶν ἡ βάτος, ἐμοῦ βουληθεῖσα ἐπιλαβέσθαι ἥτις πάντων ἐπιλαμβάνεσθαι εἴωθα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ· ὅτι οἱ πονηροὶ τῶν ἀνθρώπων, οὐ δι' εὔνοιαν τὰς πρὸς τοὺς πέλας ποιοῦνται συμβουλίας, διὰ δὲ τὸ αὐτοῖς συμφέρον.

5 Ἀλώπηξ καὶ κροκόδειλος

Ἀλώπηξ καὶ κροκόδειλος ἠμφισβήτουν περὶ εὐγενείας. πολλὰ δὲ τοῦ κροκοδείλου ὑπερηφάνως περὶ τῆς τῶν προγόνων διεξιόντος λαμπρότητος, ὡς γεγυμνασιαρχηκότων, ἡ ἀλώπηξ ὑπολαβοῦσα ὦ τᾶν ἔφη, ἀλλὰ κἂν μὴ σὺ λέγῃς,

ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δέρματός γε, φαίνῃ, ὡς
ἐκ παλαιῶν ἐτῶν ᾖ γεγυμνασμένος
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ψευδομένων
ἀνδρῶν ἔλεγχος τὰ πράγματα γίνεται
Ἁλιεῖς εἷλκον σαγήνην βαρείας δὲ 6
αὐτῆς οὔσης, ἔχαιρον καὶ ἐσκίρτων
πολλὴν εἶναι τὴν ἄγραν νομίζοντες. ὡς
δ' ἐπὶ τῆς ἠϊόνος ταύτην ἑλκύσαντες,
τῶν μὲν ἰχθύων εὗρον ὀλίγους. λίθον
δ' ἐν αὐτῇ παμμεγέθη, ἀθυμεῖν ἤρξαν-
το καὶ ἀλύειν, οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τῇ τῶν
ἰχθύων ὀλιγότητι, ὅσον ὅτι καὶ τἀ-
ναντία προυπειλήφασιν. εἷς δέ τις
ἐν αὐτοῖς πρεσβύτερος εἶπε, μὴ ἀχθώ-
μεθα ὦ ἑταῖροι. τῇ γὰρ ἡδονῇ ἔοι

ἔοικεν ἀδελφή ἐστὶν ἡ λύπη καὶ ἡμᾶς
οὖν ἔδει τοσαῦτα προησθέντας παν-
τώς τι καὶ λυπηθῆναι

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὐ δεῖ λυπεῖσθαι ἐπὶ
ταῖς ἀτυχίαις

κομπαστής

Ἀνήρ τις ἀποδημήσας, εἶτα δὲ πάλιν
πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐπανελθὼν, ἄλλά τε
πολλὰ ἐν διαφόροις ὡς ἀνδραγαθηκέναι
χώραις ἐκόμπαζε καὶ δὴ καὶ τῇ
ῥόδῳ πεπηδηκέναι πήδημα, οἷον
οὐδεὶς τῶν ἐπ' αὐτοῦ δυνατὸς ἂν εἴη
πηδῆσαι. πρὸς τοῦτο δὲ καὶ μάρτυρας
τοὺς ἐκεῖ παρόντας ἔλεγεν ἔχειν. τῶν
δὲ παρόντων τις ὑπολαβὼν, ἔφη

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Πίναξ τῶν μυθῶν τοῦ αἰσώπου

α Περὶ ἀλώπεκος καὶ τράγου
β Περὶ ἀλώπεκος καὶ λέοντος
γ Περὶ ἀλεκτρυόνος καὶ πέρδικος
δ Περὶ ἀλώπεκος καὶ κεφαλῆς
ε Περὶ ἀνθρακέως καὶ γναφέως
ϛ Περὶ ἀνδρὸς μεγαλαυχουμένου
ζ Περὶ ἀνδρὸς καὶ ἀπόλλωνος
η Περὶ ἁλιέως καὶ σμαρίδος
θ Περὶ ἵππου καὶ ὄνου
ι Περὶ ἀνθρώπου καὶ σατύρου
ια Περὶ ἀλώπεκος καὶ παρδάλεως
ιβ Περὶ γαλῆς καὶ ἀφροδίτης
ιγ Περὶ γεωργοῦ καὶ κυνῶν
ιδ Περὶ γεωργοῦ καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ
ιε Περὶ γυναικὸς καὶ ὄρνιθος
ιϛ Περὶ τίνος δηχθέντος ὑπὸ κυνός

ιζ Περὶ δύο φίλων καὶ ἄρκτου

ιη Περὶ δύο νεανίσκων

ιθ Περὶ καλάμου καὶ ἐλαίας

κ Περὶ σαλπιστοῦ

κα Περὶ θύννου καὶ δελφῖνος

κβ Περὶ τινὸς ἰξευτοῦ

κγ Περὶ κάστορος

κδ Περὶ κυνὸς καὶ μαγείρου

κε Περὶ μάντεως

κς Περὶ νοσοῦντος καὶ ἰατροῦ

κζ Περὶ ὄρου καὶ λύχνου

κη Περὶ ὀρνιθοθήρου καὶ κορυδαλοῦ

κθ Περὶ ὁδοιπόρου καὶ Διός

λ Περὶ παιδὸς καὶ μητρός

λα Περὶ ποιμένος καὶ θαλάττης

λα Περὶ πατρὸς καὶ υἱοῦ

ΜΥΘΟΙ ΑΙΣΩΠΟΥ

1 Ἀλώπηξ καὶ τράγος διψῶντες εἰς φρέαρ
κατέβησαν. μετὰ δὲ τὸ πιεῖν, τοῦ τράγου
σκεπτομένου τὴν ἄνοδον, ἡ ἀλώπηξ θάρσει
ἔφη. χρήσιμόν τι καὶ εἰς τὴν τῶν ἀμφοτέρων
σωτηρίαν ἐπινενόηκα. εἰ γὰρ ὄρθιος σταθείς,
καὶ τοὺς ἐμπροσθίους τῶν ποδῶν τῷ τοίχῳ
προσερείσεις καὶ τὰ κέρατα ὁμοίως εἰς
τοὔμπροσθεν κλίνεις, ἀναδραμοῦσα διὰ
τῶν σῶν αὐτὴ νώτων καὶ κεράτων καὶ ἔξω
τοῦ φρέατος ἐκεῖθεν πηδήσασα, καὶ σὲ μετὰ
τοῦτο ἀνασπάσω ἐντεῦθεν. τοῦ τράγου πρὸς
τοῦτο ἑτοίμως ὑπηρετησαμένου, ἐκείνη τοῦ
φρέατος οὕτως ἐκπηδήσασα ἐσκίρτα
περὶ τὸ στόμιον ἡδομένη. ὁ δὲ τράγος αὐτὴν
ἐμέμφετο ὡς παραβαίνουσαν τὰς συνθήκας

ἠδὲ ἀπ' εἰ τοσαύτας εἶπε φρένας ἐκέκτησο ὅσας
ἐν τῷ πώγωνι σοῦ τρίχας, οὐ πρότερον ἂν
κατέβης, πρὶν ἢ τὴν ἄροδον σκέψασθαι

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὕτω καὶ τὸν φρόνιμον
ἄνδρα δεῖ πρότερον τὰ τέλη σκοπεῖν·
τῶν πραγμάτων, εἶθ' οὕτως αὐτοῖς ἐγχειρεῖν

περὶ ἀλώπεκος καὶ λέοντος

5 Ἀλώπηξ μήπω θεασαμένη λέοντα ἐπειδὴ
κατά τινα τύχην αὐτῷ συνήντησε, τὸ μὲν
πρῶτα οὕτως ἐφοβήθη ὡς μικροῦ καὶ
ἀποθανεῖν ἔπειτα τὸ δεύτερον θεασαμένη,
ἐφοβήθη μὲν γ μὴν ὡς τὸ πρότερον ἐκ τρίτου
δὲ αὐτὸν θεασαμένη, οὕτως αὐτὸν κατεθάρ-
σησεν ὡς καὶ προσελθοῦσα διαλεχθῆναι

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἡ συνήθεια καὶ τὰ

φοβερα των πραγματων απροοπτα ποιει

35 Αηδων επι δενδρου καθεζομενη κατα το συνηθες ηδεν ιεραξ δε θεασαμενος και τροφης απορων συλληψεσθαι επιπτατο η δε αναιρεισθαι μελλουσα εδειτο του ιερακος μη βρωθηναι μηδε γαρ ικανην ειναι ιερακος γαστερα πληρωσαι δειν δε αυτον τροφης προσδεομενον επι τα μειζω των ορνεων τρεπεσθαι και ο ιεραξ υπολαβων ειπεν αλλ εγωγε αφρων αν ειην ει την εν χερσιν ετοιμην τροφην αφεις τα μηπω φαινομενα διωκοιμι.

ο μυθος δηλοι οτι και ανθρωπων ουτως αλογιστοι εισιν οι δε ελπιδα πλειονων αδηλων τα εν χερσι προιεμενοι:

περὶ αἰλούρου καὶ ἀλεκτρυόνος

Αἴλουρος συλλαβὼν ἀλεκτρυόνα
μετ' εὐλόγου τοῦτον αἰτίας ἠβουλήθη
καταφαγεῖν. καὶ δὴ κατηγόρει αὐτοῦ ὡς
ὀχληρὸς εἴη τοῖς ἀνθρώποις νύκτωρ κεκρα-
γὼς καὶ μὴ συγχωρῶν ὕπνου τυγχάνειν
τοῦ δ' ἀπολογουμένου ὡς ἐπὶ τῇ ἐκείνων
ὠφελείᾳ τοῦτο ποιεῖν ὡς ἐπὶ τὰ συνήθη
τῶν ἔργων ἐγείρεσθαι πάλιν ὁ αἴλουρος
αἰτίαν ἐπέφερεν ὡς ἀσεβὴς εἴη περὶ
τὴν φύσιν μητρὶ καὶ ἀδελφαῖς συμμι-
γνύμενος. τοῦ δὲ καὶ τοῦτο πρὸς ὠφέλειαν
τῶν δεσποτῶν πράττειν φήσαντος πολλὰ
γὰρ αὐτοῖς ἐντεῦθεν ᾠῶν τικτομένων ὁ αἴλου-
ρος εἶπεν ἀλλ' εἰ σύγε πολλῶν εὐπορεῖς
εὐπροσώπων ἀποκρίσεων ἐγὼ μὴν

τοι ὄρθροφος ἐγὼ μόνῳ τοῦτον κατεδοίκησα

ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ~~ὄρθροφος~~ πορνεία
φύσις πλημμελὴς αἱρουμένη· εἰ μὴ
μετ' εὐχολίας δυνηθῇ προσχήματος
αὐτῆς ἀκαλύπτως γελοίως πορνεύεται

περὶ ἀλεκτρυόνων καὶ πέρδικος

Ἀλεκτρυόνας τις ἔχων ἐπὶ τῆς οἰκίας
πριάμενος καὶ πέρδικα σὺν ἐκείνοις
ἀφῆκε νέμεσθαι· τῶν δὲ τυπτόντων
αὐτὸν καὶ ἀπελαυνόντων αὐτὸς ἤχθετο
σφόδρα νομίζων ὡς ἀλλόφυλα ταῦτα
πάσχειν πρὸς τῶν ἀλεκτρυόνων· ὡς δὲ
μετὰ μικρὸν καὶ ἐκείνους ἐθεάσατο
μαχομένους καὶ ἀλλήλους κόπτον-
τας, τῆς λύπης ἀπολυθεὶς εἶπεν· ἀλλ' ἔγωγε

απ του μη λυπησομαι ορων καὶ αυτους μαχομενους αλληλους.

Ο μυθος δηλοι οτι οι φρονιμοι ραδιως φερουσι τας παρα των αλλοτριων υβρεις οταν αυτους ιδωσι μηδε των οικειων απεχομενους

Περι αλωπεκος καὶ κεφαλης

6 Αλωπηξ εις οικιαν εισελθουσα υποκριτου και εκαστα των αυτου σκευων διερευνωμενη ευρε και κεφαλην μορμολυκειου ευφυως κατεσκευασμενην ην καὶ αναλαβουσα ταις χερσιν, εφη ω οια κεφαλη καὶ εγκεφαλον ουκ εχει:

Ο μυθος δηλοι προς ανδρας μεγαλοπρεπεις μεν τω σωματι κατα ψυχην

δε αλλοχοτους

περι ανθρακεως και κναφεως

Ανθρακευς επι τινος οικων οικειας
ηξιου και κναφεα παραγενομενον αυτω
συνοικησαι ο δε κναφευς υπολαβων
εφη αλλ ουκ αν εγωγε τουτο πραξαι δυνα-
μην δεδια γαρ μη περ απερ εγω λευκ-
αινω αυτος ασβολης πληροις
ο μυθος δηλοι οτι παν το ανομοιον
ακοινωνητον

περι κακοπραγμονος και απολλωνος

Ανηρ κακοπραγμων εις τον εν
δελφοις ηκεν απολλωνα πειρασαι
και τουτον βουλομενος και δη στρουθιον
λαβων εν τη χειρι και τουτο τη εσθητι

σκεπασας εστη επι του τριποδος εγγυς
και ηρετο τον θεον λεγων ω απολλον
ο μετα χειρα φερω ποτερον εμπνουν
εστιν η απνουν βουλομενος ως ει μεν
απνουν ειποι ζων επιδειξαι το στρουθιον
ει δε εμπνουν ευθυς αποπνιξας νεκρον
εκεινο προενεγκειν ο δε γε θεος την
κακοτεχνον αυτου γνους επινοιαν ειπεν
οποτερον ω ουτος βουλει ποιησαι ποιησον
παρα σοι κειται γαρ τουτο πραξαι η το
ζην ο κατεχεις η νεκρον αποδειξαι
ο μυθος δηλοι οτι το θειον απαραλογιστον
και αλαθητον

περι αλιεων και θυννου

λθ Αλιεις εξελθοντες επαγραν επειδη

πλυω χρονον ~~[illegible]~~ ταλαιπωρησαντες ουδεν [illegible]
λος σφοδρα τι αθυμουν και αναχω-
ρησαι παρεσκευαζοντο εξαιφνης δε
θυννος υπο τινος των μειζονων διωκομενος
ιχθυων εις το πλοιον αυτων εισηλατο
οι δε τουτον λαβοντες μεθηδονες
απεχωρησαν

ο μυθος δηλοι οτι πολλακις α μη
τεχνη παρεσχε ταυτα τυχη εδωρησατο

περι δυο βατραχων

Βατραχοι δυο εν λιμνη ενεμοντο θερους 10
δε ξηρανθεισης της λιμνης εκεινην
καταλιποντες επεζητουν ετεραν και
δη βαθει περιετυχον φρεατι οπερ ιδων
ατερος θατερω φησι συγκατελθωμεν

ω ουτος εις δε το φρεαρ ουχ υπολαβων
ειπεν αν ουν και το ενθαδε υδωρ ξηρανθη
πως αναβησομεθα

ο μυθος δηλοι οτι ου δει απερισκεπτως
προσιεναι τοις πραγμασιν

περι γεροντος και θανατου

11 Γερων ποτε ξυλα τεμων εξ ορους και ταυτα
των ωμων αραμενος επειδη πολλην οδον
απηχθισμενος εβαδισεν απειρηκως
απεθετο τε τα ξυλα και τον θανατον
ελθειν επεκαλειτο του δε θανατου απε
ευθυς επισταντος και την αιτιαν πυνθανο-
μενου δι ην αυτον καλοιη εφη ινα τον
φορτον αρας επιθησης μοι

ο μυθος δηλοι οτι πας ανθρωπος

φιλοζωος ων καν μυριους κινδυνους
υπεστη τον θανατον ολως ου παραδεχεται

περι χηρας και ορνιθος

Γυνη τις χηρας ορνιν εχε καθ εκαστην
ημεραν ωον αυτη τικτουσαν νομισασα
δε ως ει πλειονας τη ορνιθι κριθας παρα-
βαλοι δις τεξεται της ημερας τουτο
πεποιηκεν η δ' ορνις πιμελης γενομενη
ουδε απαξ της ημερας τεκειν ηδυνατο

ο μυθος δηλοι οτι οι δια πλεονεξιαν
των πλειονων επιθυμουντες και τα
παροντα αποβαλλουσιν

περι δηχθεντος υπο κυνος

Δηχθεις τις υπο κυνος τον ιασομενον
περιεζητων, εντυχων δε τις αυτω και

γινομενος ο δηχθεις ω ουτος ειπεν ει σοζεσθαι βουλει
λαβων αρτον και τουτω και το αιματι της
πληγης εκμαξας το δακοντι κυνι φαγειν
επιδος. ὁ δ᾽ ἀκούσας γελάσας εφη αλλ᾽ ει τουτο
ποιησω δει με υπο παντων των εν τη
πολει κυνων δηχθηναι

ο μυθος δηλοι οτι και ανθρωπων
οι πονηροι ευεργετουμενοι μαλλον
αδικειν παροξυνονται

περι δυο νεανισκων και μαγειρου

Δυο νεανισκοι μαγειρω παρεκαθ-
ηντο και δη του μαγειρου περι τι των
οικειων εργων ασχολουμενου ατερος
τουτων μερος τι των κρεων αφελόμενος
εις την θατερου καθηκε κολπον επιστραφεντος

ουν μαγειρου και τι κρεας επιζητουντος

ο μεν ελαφος ωμνυε μη εχειν ου δε εχων

μη κλεφεναι ο δε μαγειρος αισθομενος

την κακουργιαν αυτων ειπεν αλλα καν

εμε λαθητε τους γε επιορκουμενους θεους

ου χοιου λησεσθαι

ο μυθος δηλοι καν ανθρωπους επι-

ορκουντες λαθωμεν αλλα τον γε θεον

ου λησομεν

περι δυο εχθρων συμπλεοντων

Δυο τινες αλληλοις εχθραιοντες επι

της αυτης νεως επλεον ων ο μεν επι

της πρωρας εκαθητο ο δε επι της

πρυμνης χειμωνος δε επιγενομενου και

της νεως μελλουσης ηδη καταποντιζεσθαι

ο επι της πρυμνης τον κυβερνητην ηρετο

ποτερον τον μερον του πλοιου προτερον μελλει / τῆς ὀλέθρου

καταβαπτιζεσθαι του δε την πρωραν

ειποντος αλλα εμοιγε ουκ εστι λυπηρον

εσται ο θανατος ειγε οραν μελλω προ

εμου τον εχθρον αποθνησκοντα

Ο μυθος δηλοι οτι πολλοι των ανθρωπων

ουδε της αυτων βλαβης φροντιζουσιν

ει τους εχθρους μονον ιδοιεν προ αυτων

κακουμενους

περι καστορος

ο' Καστωρ ζωον εστι τετραπουν εν λιμναις

τα πολλα διαιτωμενον ου τα αιδοια φασιν

ιατρους χρησιμα ειναι ουτος ουν επειδαν

υπ' ανθρωπων διωκομενος καταλαμβανηται

γινωσκων ου χαριν διωκεται αποτεμνων
τα εαυτου αιδοια ριπτει προς τους διωκον-
τας και ουτω σωτηριας τυγχανει
ο μυθος δηλοι οτι ουτω και ανθρωποι
οι φρονιμοι υπερ της εαυτης σωτηριας
ουδενα λογον των χρηματων ποιουνται

περι του κυνος και μαγειρου

Κυων επιδησας εις μαγειρον ασχολου-
μενου καρδιαν αρπασας εφυγεν ο δε
μαγειρος επιστραφεις ως ειδεν αυτον
γ φευγοντα ειπεν ω ουτος ισθι ως οπου-
περαν ης φυλαξομαι σε ουκ απ εμου
καρδιαν ειληφας αλλ' εμοι καρδιαν
δεδωκας
ο μυθος δηλοι οτι τα παθηματα

τοις ανθρωποις μαθηματα γινονται

περι λεοντος και βατραχου

Λεων ακουσας ποτε βατραχου μεγα βοωντος απεστραφη προς την φωνην οιομενος μεγα τι ζωον ειναι· προσμεινας δε μικρον ως ειδεν αυτον προεξελθοντα της λιμνης προσελθων αυτον κατεπατησεν.

Ο μυθος δηλοι οτι ου δει προ της οψεως υπακοης μονης ταραττεσθαι

περι μαντεως

Μαντις επ αγορας καθημενος διελεγετο· επισταντος δε τινος και απαγγελλοντος ως αι της οικιας αυτου θυριδες πασαι αναπεπταμεναι τε ειεν και παντα τα ενδον αφηρημενα ανεπηδησε τε.

στενάξαντα καὶ δρομαῖος ἤδη τρέχοντα
δέ τις αὐτὸν θεασάμενος ὦ οὗτος εἶπεν
ὅτε ἀλλότρια πράγματα προειδέναι
ἐπαγγελλόμενος τὰ σαυτοῦ οὐ προεμαντεύου

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς τὸν μὲν ἑαυτῶν βίον
φαύλως διοικοῦντας τῶν δὲ μηδὲν
αὐτοῖς προσηκόντων προνοεῖσθαι πειρωμένους

περὶ μύρμηκος καὶ περιστερᾶς

Μύρμηξ διψήσας καὶ κατελθὼν εἰς
πηγὴν παρασυρεὶς ἀπὸ τοῦ ῥεύματος
ἀπεπνίγετο περιστερὰ δὲ τοῦτον θεασαμένη
κλῶνα δένδρου περιέχουσα πρὸς τὴν πηγὴν
ἔρριψεν ἐφ' οὗ καὶ καθίσας ὁ μύρμηξ
διεσώθη ἰξευτὴς δέ τις μετὰ τοῦτο τοὺς
καλάμους συνθεὶς ἐπὶ τὴν περιστερὰν

συλλαβειν ηθ τουτο μυρμηξ εωρακως
τον του ξυτου ποδα εδακεν ο δε αλγη-
ιξευ σας τους τε καλαμους ερριψε και την
περιστεραν αυτικα φυγην εποιησεν

ο μυθος δηλοι οτι δει τοις ευεργεταις
χαριν αποδιδοναι

περι ανθρωπου ξυλευομενου και ερμου

Ξυλευομενος παρα ποταμον τον οικειον
απεβαλε πελεκυν αμηχανων τοινυν
παρα την οχθην καθισας ωδυρετο
ερμης δε μαθων την αιτιαν του θρηνου
και οικτειρας τον ανθρωπον καταδυς ν
εις τον ποταμον χρυσουν ανηνεγκε·
πελεκυν και ει ουτος εστιν ον απωλεσεν
η ηρετο του δε μη τουτον ειναι ειπ—

οικειον φησαντος αυθις καταβας αργυρεον
ανεκομισε του δε μη δε ταυτην ειναι την
οικειον ειποντος εκ τριτον καταβας την οικειον
ανηνεγκε του δε ταυτην αληθως ειναι την
απολωλοτα φαμενου ερμης αποδεξα-
μενος αυτου την δικαιοσυνην απασας
αυτω εδωρησατο ο δε παραγενομενος
παντα τοις εταιροις τα συμβαντα διεξε-
ληλυθεν ων εις τα ισα διαπραξασθαι
εβουλευσατο και παρα τον ποταμον
ελθων και τον οικειον πελεκυν εξεπιτη-
δες αφεις εις το ρευμα κλαιον εκα-
θητο επιφανεντος ερμης και την αιτιαν
μαθων του θρηνου καταβας ομοιως
χρυσουν αξινην ανηνεγκε και ηρετο

·/· ταυτην απεβαλε του δε συν ηδονη ηψαι
αληθως η δε εφη φησαντος μισησαι ο θεος
την τε σαυτην αναιδειαν ο μεν ουν εκεινην
κατεσχεν αλλου δε την οικειαν απεδωκεν

ο μυθος δηλοι οτι οσον τοις δικαιοις
το θειον συναιρεται τοσουτον τοις αδικοις
εναντιουται

περι του παιδος κλεπτου την δελτιν
και της μητρος

Παις εκ διδασκαλειου την του συμμα-
θητου δελτον κλεψας ηνεγκε τη μητρι
της δε μη επιπληξασης μαλλον μεν
ουν αποδεξαμενης προσιων τοις χρονοις
ηρξατο και τα μειζω κλεπτειν επ αυτοφωρω
δε ποτε ληφθεις, απηγετο προς

θαvατον της δε μητρος επομενης και αλο
φυρομενης εκεινος των δημιων εδειτο
βραχεα τινα τη μητρι διαλεχθηναι
προς το ους της δε ταχεως το ους τω
στοματι του παιδος προσθεισης εκεινος
το ους οδουσι δακων αφειλε το της
δε μητρος και των αλλων κατηγορου-
ντων ως ου μονον κεκλοφεν αλλ᾽ ηδη
και εις την μητερα ησεβηκεν εκεινος
ειπεν αυτη γαρ μοι της απωλειας γεγονεν
αιτιος ει γαρ οτε την δελτον εκεκλοφην
επεπληξε μοι ουκ αν μεχρι τουτων
χωρησας νυν ηγομην επι θανατον
ο μυθος δηλοι οτι των μη κατ᾽ αρχας
κολαζομενων επι μειζον αυξει τα κακα

Περι ποιμενος και θαλασσης

Ποιμην εν παραθαλασσιω τοπω ποι-
μνιον νεμων εωρακως γαλ γαληνιωσαν
την θαλασσαν επεθυμησε πλευσαι προς
εμποριαν απεμπωλησας ουν τα προβατα
και φοινικων βαλανους πριαμενος ανη-
χθη χειμωνος δε σφοδρου γενομενου και
της νεως κινδυνευουσης βαπτιζεσθαι
παντα τον φορτον εκβαλων εις την
θαλασσαν μολις κενη τη νηι διεσωθη
μετα δε ημερας ολιγας παριοντος
τινος και της θαλαττης ετυχε γαρ γαληνι-
ωσα την ηρεμιαν θαυμαζοντος υπολα-
βων ουτος ειπεν ω λωστε φοινικων αυθις
ως εοικεν επιθυμει και δια τουτο

φαινεται

φαινεται ησυχαζουσα

ο μυθος δηλοι οτι τα παθηματα τοις
ανθρωποις μαθηματα γινονται

Ιατρος νοσουντα εθεραπευε του δε νοσο-
υντος αποθανοντος εκεινος προς τους-
εκκομιζοντας ελεγεν ουτος ο ανθρωπος
ει οινου απειχετο και κλυστηρσιν εχρητο
ουκ αν ετεθνηκει των δε παροντων υπο-
λαβων τις εφη βελτιστε ουκ εδει σε ταυτα
νυν λεγειν οτε μηδεν οφελος εστιν αλλα
τοτε παραινειν οτε τουτοις χρησθαι ηδυνατο

ο μυθος δηλοι οτι δει τους φιλους
εν καιρω αναγκης τας βοηθειας παρε-
χειν και μη μετα την των πραγματων
απογνωσιν κατειρωνευεσθαι

περι σφηκων και περδικων

Σφηκες και περδικες διψη συνε-
χομενοι προς γεωργον ηλθον παρ αυτου
αιτουντες πιειν επαγγελλομενοι αντι του
υδατος ταυτην την χαριν αποδωσειν οι μεν
περδικες σκαψειν τας αμπελους
οι δε σφηκες κυκλω περιιοντες
τοις κεντροις αποσοβειν τους κλεπτας
ο δε γεωργος αλλ εμοιγε εισι δυο βοες
οι μηδεν επαγγελλομενοι παντα ποιουσιν
αμεινον ουν εστιν εκεινοις δουναι η υμιν
ο μυθος προς ανθρωπους εξωλεις ωφε-
λειν μεν επαγγελλομενους βλαπτοντας
δε μεγαλα

περι του κολιου

Κολιον τις συλλαβων και δησας
αυτου τον ποδα λινω τω εαυτου παρεδωκε
παιδι ο δε μη υπομεινας την μετα ανθρωπου
διαιταν ως προς ολιγον αδειας ετυχε
φυγων ηκεν εις την εαυτης καλιαν περι-
πληχθεντος δε του δεσμου τοις κλαδοις
αναπτηναι μη δυναμενος επειδη αποθνη-
σκειν εμελλε προς εαυτον εφη δειλαιος
εγωγε ος την παρ' ανθρωποις ουχ υπομεινας
δουλειαν ελαθεν εμαυτον της ζωης στερη-
σας ο μυθος δηλοι ουτος τινες οτε
μετριων κινδυνων εαυτους βουλομενοι
ρυσασθαι εις μειζονας περιπιπτουσι

Περι αλιεως

Αλιευς εν τινι ποταμω αλιευε τατεινας

δὲ τὰ δίκτυα καὶ τὸ ῥεῦμα περιλαβὼν
ἑκατέρωθεν καλωδίῳ προσδήσας
λίθοις τὸ ὕδωρ ἔτυπτεν ὅπως οἱ ἰχθύες
φεύγοντες ἀπαραφυλάκτως τοῖς
βρόχοις ἐμπίσωσι τῶν δὲ περὶ τὸν τόπον
οἰκούντων τις θεασάμενος αὐτὸν τοῦτο ποι-
οῦντα ἐμέμφετο ὡς τὸν ποταμὸν
θολοῦντα καὶ διαυγὲς ὕδωρ μὴ συγχω-
ροῦντα πίνειν καὶ ὃς ἀπεκρίνατο ἀλλ᾽ εἰ
μὴ οὕτως ὁ ποταμὸς ταράττεται ἐμὲ
δεήσει λιμώττοντα ἀποθανεῖν

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι καὶ τῶν πόλεων
οἱ δημαγωγοὶ τότε μάλιστα ἐργάζον-
ται ὅταν τὰς πατρίδας εἰς στάσιν
προαγω

περι γερανων και χηνων

Χηνες και γερανοι επι ταυτου χειμω-
νος ενεμοντο των δε θηρευτων επιφα-
νεντων οι μεν γερανοι κουφοι οντες
ταχεως απεπτησαν οι δε χηνες δια
το βαρος των σωματων μεινεντες
συνεληφθησαν

Ο μυθος δηλοι οτι και εν αλωσει
πολεως οι μεν ακτημονες ευχερως
φευγουσιν οι δε πλουσιοι δουλευου-
σιν αλισκομενοι

περι ταω και ορνιθων

Των ορνιθων βουλευομενων ποιησαι
βασιλεα ταως εαυτον ηξιου δια το
καλλος χειροτονειν αιρουμενων δε τουτον

παντων κολοιος υπολαβων εφη αϊτοσου
βασιλευοντος αετος ημας καταδι-
ωκειν επιχειρει πως ημιν επαρκεσοις
Ο μυθος δηλοι οτι τους αρχοντας
ου δια καλλος μονον αλλα και αλκην
ρωμην και φρονησιν εκλεγεσθαι δει

περι ονου και ~~αλωπεκος~~ δορας λεοντος

λ Ονος δοραν λεοντος επενδυθεις λεων
ενομιζετο πασι και φυγη μεν ην
ανθρωπων φυγη δε και ποιμνιων
ως δ' ανεμου πνευσαντος την δοραν
αφηρεθη και γυμνος γεγονε της εκ
ταυτης σκεπης τοτε παντες επ' αυ-
τον ροπαλοις τε και ξυλοις·
Ο μυθος δηλοι οτι πενης ων μη

μη μονα πλουσιου μη πως γελασθης
καί κινδυνευσης πλεον

περι ονου καί αλωπεκος

λα Ονος ενδυσαμενος λεοντην περιηιε απαντων ζωων εκφοβων καί δη θεασαμενος λεοντην αλωπεκα επειρατο και ταυτην δεδιττεσθαι η δε ετυγχανε γαρ αυτου προακηκουια φθεγγομενου προς αυτον εφη αλλα ισθι ευ ως καί εγω αν σε εφοβηθην ει μη ογκωμενον ηκουσα ο μυθος δηλοι οτι ουτως ενιοι των απαιδευτων τοις εξω δοκουντες τινες ειναι υπο της ιδιας γλωσσαλγιας ελεγχονται

περι χηρας και θεραπαινιδων

Γυνη χηρα φιλεργος θεραπαινιδας
εχουσα ταυτας εωθεν νυκτος εγειρειν
επι τα εργα προς τας αλεκτρυονων
ωδας αι δε συνεχως τω πονω ταλαι
πωρουμεναι εγνωσαν τον επι της οικιας
δειν αποκτειναι αλεκτρυονα ως εκεινου
ρ νυκτωρ εξανισταντος την δεσποιναν
συνεβη δ' αυταις τα το διαπραξαμεναις
χαλεπωτεροις περιπεσειν δεινοις
η γαρ δεσποινα αγνοουσα την των
αλεκτρυονων ωραν εννυχωτερον ταυ
τας ανιστη. ουτω πολλοις ανθρωποις
τα βουλευματα κακων αιτια γι
νεται. περι ελαφου και κυνηγων
33 Ελαφος κυνηγους φευγουσα —

υπ αμπελω εκρυβη παρελθοντων δε
ολιγων εχθρων η ελαφος τελεως ηδη
λαθειν δοξασα των της αμπελου φυλλων
εσθιειν ηρξατο τουτων δε σειομενων οι κυ-
νηγοι επιστραφεντες και οπερ ην αλη-
θες νομισαντες το ζωον υπο τοις φυ-
λλοις κρυπτεσθαι βελεσιν ανειλον την
ελαφον η δε θνησκουσα τοιαυτ' ελεγε
δικαια πεπονθα ου γαρ εδει την σωσαν
με λυμαινεσθαι
Ο μυθος δηλοι οτι οι αδικουντες
τους ευεργετας υπο θεου κολαζονται

περι νεβρου και ελαφου

Νεβρος ποτε προς τον ελαφον εφη
πατερ συ και μειζων και ταχυτερος

κυνων γεγονας και κρεατα προς τουτοις
υπερβαλλει φερεις το αμεινον τι δηπουθεν
ουτω του των ~~υπερ~~ φορβη χασκοντος γελων
ειπεν αληθη μεν ταυτα εφης ικανον εν
δ' οιδα ως επειδαν σχολης ακουσω
αυτικα προς φυγην ουκ οιδ' οπως
εκφερομαι ο μυθος δηλοι οτι
των φυσει δειλους ουδεμια παραι-
νεσις ερρωσε

περι των μελιττων και του φυλακος

35 Εις μελιττουργον τις εισελθων του
κεκτημενου απουτος το κηριον αφειλετο
ο δε απανελθων επειδη τους κυψελους
ειδεν ηρεμους ιστατο τα κατ' αυτας διε-
ρευνωμενος αι δε μελιτται απο της

ρομης επαναστασαι ως κατελαβον
αυτον τοις κεντροις επαιον και χαρισας
διετιθουν ο δε προς αυτας κακιστα
ζωα εφη τον μεν κλεψαντα υμων
τα κηρια αθωον αφηκατε εμε δε τον
επιμελουμενον υμων πληττετε
ο μυθος δηλοι οτι ουτω των ανθρωπων
τινες δι αγνοιαν τους εχθρους φυλα-
ττομενοι τους φιλους ως επιβουλους
λιπουσι

περι κυνος και κηπουρου

Κηπουρου κυων εις φρεαρ κατεπεσεν
ο δε κηπουρος βουλομενος αυτον
εκειθεν αναγαγειν κατηλθε και αυτος
εις το φρεαρ οιηθεις δ ο κυων δ ο κυων
ως καταποντισω μαλλον αυτον παραγεγονε

καταδῦσαι τὸν κηπουρὸν θρέψας ἔλαχεν
ὁ δὲ μετ' ὀδύνης ἐπανιὼν δίκαια φησι
πέπονθα τι δήποτε γαρ τὸν αὐτὸ χρέα
σῶσαι ἐσπούδασα

Ὁ μῦθος δηλοῖ πρὸς ἀδίκους
καὶ ἀχαρίστους

περὶ γαλῆς καὶ ῥίνης

Γαλῆ εἰς ἐργαστήριον ἐλθοῦσα χαλ
κέως τὴν ἐκεῖ περικειμένην περιέλειχε
ῥίνην ξυομένης δὲ τῆς γλώττης αἷμα
πολὺ ἐφέρετο ἡ δὲ ἥδετο νομίζουσα
τι τοῦ σιδήρου ἀφαιρεῖν ἄχρις οὗ παντελῶς
πᾶσαν τὴν γλῶσσαν ἀπώλεσεν

Ὁ μῦθος τοὺς πρὸς ἐν φιλονεικίαις
ἑαυτοὺς βλάπτοντας

περι ονου και ιππου

Ονος ιππον εμακαριζεν ως αφθονως
τρεφομενον και επιμελως αυτος μη-
δ' αχυρων αλις εχων και ταυτα πλειστα
ταλαιπωρων επει δε καιρος επεστη πολε-
μου και ο στρατιωτης ενοπλα ανεβη
τον ιππον πανταχοσε ελαυνων και δη
και μεσον των πολεμιων εισηλασε και
ο ιππος πληγεις επεσε ταυτα παντα
εωρακως ο ονος τον ιππον μετα-
βαλλομενος εταλανιζεν

ο μυθος δηλοι οτι ου δει τους αρχο-
ντας και πλουσιους ζηλουν αλλα
τον κατ' εκεινων φθονον και τον κινδυνον
αναλογιζομενους την πενιαν αγαπαν

περὶ ἀετοῦ καὶ βέλους

Ὑπεράνωθεν πέτρας ἀετὸς ἐκαθέζετο
λαγωὸν θηρεῦσαι ζητῶν. τοῦτον δέ τις
ἔβαλε τοξεύσας καὶ τὸ μὲν βέλος
ἐντὸς τοῦ ἀετοῦ εἰσῆλθεν, ἡ δὲ γλυφὶς
σὺν τοῖς πτεροῖς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν
εἱστήκει. ὁ δὲ ἰδὼν ἔφη· καὶ τοῦτό μοι
ἑτέρα λύπη τὸ τοῖς ἰδίοις πτεροῖς
ἐναποθνήσκειν. Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι
δεινόν ἐστιν ὅταν τις ἐκ τῶν οἰκείων
κινδυνεύσῃ.

περὶ μυρμήκων καὶ τέττιγος

Χειμῶνος ὥρᾳ τῶν σίτων βραχέντων
οἱ μύρμηκες ἔψυχον. τέττιξ δὲ
λιμώττων ᾔτει αὐτοὺς τροφήν. οἱ δὲ ~~εἶπον~~

μυρμηκες εἶπον αὐτῷ διατί το θερος
ου συνεγες τροφην ο δε εἶπεν ου εσχολαζον
ἀλλ' ηδον μουσικως οι δε γελασαντες
εἶπον ἀλλ' εἰ θερους ωρα ηυλεις χειμωνος
ορχου ο μυθος δηλοι οτι ου δει
τινα αμελειν εν παντι πραγματι ινα
μη λυπηθη και κινδυνευση

περι ποιμενος και λυκου

Ποιμην νεογνον λυκου σκυμνον ευρων
και ανελομενος συν τοις κυσιν εξεφερε
επειδη δε ηυξηνθη ειποτε λυκος προβατον
ηρπασε μετα των κυνων και αυτος εδιωκε
των δε κυνων μη δυναμενων εσθ' ότε
καταλαβειν τον λυκον και δια ταυτα
υποστρεφοντων εκεινος ηκολουθει

μεχρις αν τουτον καταλαβων ο εδη
λυκος συνμεταςχη της θηρας ειτα
υπεστρεφεν ει δε μη λυκος εξωθεν
αρπαση προβατον αυτος λαθραιως
αναιρων κυσιν εφαινετο εως ο ποιμην
στοχασαμενος και συνιεις το δρωμενον
εις δενδρον αυτον αναρτησας απεκτεινε
Ο μυθος δηλοι οτι φυσις πονηρα
χρηστον ηθος ου τρεφει

Περι παιδος και κοχλιων

42 Γεωργου παις ωπτα κοχλιας ακουσας
δε αυτων τριζοντων εφη ω κακιστα ζωα
των οικιων υμων εμπιπραμενων αυτοι
αδετε ο μυθος δηλοι οτι παν το παρα
καιρον δρωμενον επονειδιστον.

περὶ σκώληκος καὶ ἀλώπεκος

Εν τω πηλω κρυπτομενος σκωληξ εις
γην ελθων ελεγε πασι τοις ζωοις ιατρος
ειναι φαρμακων επιστημων οιος εστι
των θεων ιατρος παιων και πως ειπεν
αλωπηξ αλλους ιασαι σαυτον δε
χωλον οντα ουκ ιασαι

ο μυθος δηλοι οτι εαν μη προχειρος
η πειρα πας λογος αργος τυγχανει

περὶ λύκου καὶ κυνός

Κυων προ επαυλεως τινος εκαθευδε
λυκου δ' επιδραμοντος και βρωμα
μελλοντος θησειν αυτον εδειτο μη
νυν αυτον καταθυσαι νυν μεν γαρ φησι
λεπτος ειμι και ισχνος αν δ' ει μικρον

αναμείνης μέλλουσιν οι εμοι δεσποται
ποιησαι γαμους καγω τηνικαυτα
πολλα φαγων πιμελεστερος εσομαι
καὶ σοι ηδυτερον βρωμα γενησομαι
ο μεν ουν λυκος πεισθεις απηλθε
μεθημερος δε επανελθων ευρεν
ανω επι του δωματος τον κυνα κα-
θευδοντα και στας κατωθεν προς
εαυτον εκαλει υπομιμνησκων τας
συνθηκας και ο κυων αλλ' ω λυκε
ει τον απο την δε προ της επαυλεως
με ιδης καθευδοντα μηκετι γαμους
αναμεινης ο μυθος δηλοι οτι οι
φρονιμοι των ανθρωπων οταν περι
τι κινδυνευσαντες διασωθωσι δια

βιου τουτο φυλαττομεται

περι ανθρωπου και ορνιθος

Ορνιθα τις ειχεν ωα χρυσα τικτουσαν και νομισας ενδον αυτης ογκον ειναι χρυσιου κτεινας ευρηκεν ομοιαν των λοιπων ορνιθων ο δε αθροον πλουτον νομισας ευρειν και του μικρου εστερηται εκεινου ο μυθος δηλοι οτι δει τοις παρουσιν αρκεισθαι και την απληστιαν φευγειν.

περι ονου μη στεργοντος κηπουρον

Ονος υπηρετουμενος κηπουρω επειδη ολιγα μεν ησθιε πολλα δε εμοχθει ηυξατο ως τε του κηπουρου απαλλαγεις ετερω απεμπωληθηναι

δεσποτη τον δε διοσ επακουσαντοσ και
κελευσαντοσ αυτον κεραμει πραθηναι
παλιν εδυσφορει πλεον η προτερον αχ-
θηφορων και τον γε πηλον και τασ
κεραμουσ μετα καμιζων παλιν
ουω αμειψαι τον δεσποτην ικετευε και
βυρσοδεψη απεμπωλειται εισ χειρονα
τοι μου των εμπεσων και ορωντα παρ'
αυτου πραττομενα μετα στεναγμων
εφη οιμοι τω ταλαι πωρω βελτιον
ην μοι παρα τοις προτεροις δεσποταισ
μενειν ουτοσ γαρ και το δερμα μου
κατεργασεται ο μυθοσ δηλοι
οτι τοτε μαλιστα τους προτερουσ
δεσποτασ οι οικεται ποθουσιν οταν

Των δυστεθον λαβωσι τελναι
περι ονου και αλεκτρυονος και λεοντος

Ονω ποτε αλεκτρυων συνεβοσκετο
λεοντος δε επελθοντος τω ονω ο αλε-
κτρυων εφωνησε και ο μεν λεων
φασι γαρ τουτον την του αλεκτρυονος
φωνην φοβεισθαι εφυγεν ο δ' ονος νομισας
δι αυτον πεφευγεναι επεδραμεν ευθεως
τω λεοντι ως δε πορρω τουτον εδιωξεν
ενθα μηκετι η του αλεκτρυονος αφι-
κνειτο φωνη στραφεις ο λεων τουτον
κατεθοινισατο ο δε θνησκων εβοα
αθλιος εγω και αμοητος πολεμι-
στων γαρ μη ων γονεων τινος χαριν
εις πολεμον εξωρμηθην

Ο μυθος δηλοι οτι πολλοι των ανθρω-
πων τα γινομενα επιτηδειους
εχθρους επιθενται και ουτως επεχθ-
νων απολλυνται

Περι φιλαργυρου και εργατου

48 Φιλαργυρος απασαν αυτου την
ουσιαν εξαργυρισαμενος και χρυσουν
βωλον ποιησας εν τινι τοπω κατωρυξε
συγκατορυξας εκει και την ψυχην
εαυτου και τον νουν και καθημεραν
ερχομενος αυτον εβλεπε των δε εργατων
τις αυτον παρατηρησας και το γεγονος
συνοησας ανορυξας τον βωλον ανειλετο
μετα δε ταυτα κακεινος ελθων
και κενον τον τοπον ιδων ηρξατο θρηνειν

και τιλλειν τας θριχας τουτον δε τις
αποδυρομενον ουτως ιδων και την
αιτιαν πυθομενος μη ουτως ειπεν
αθυμει ουδε γαρ εχων τον χρυσον ειχες
λιθον ουν αντι χρυσου λαβων θες
και νομιζε σοι χρυσον ειναι την αυτην
γαρ σοι πληρωσει χρειαν ως ορω γαρ
ουδ οτε ο χρυσος ην εν χρησει ησθα
του κτηματος ο μυθος δηλοι οτι
ουδεν η κτησις εαν μη η χρησις προση

περι λεοντος και ονου και αλωπεκος

Λεων και ονος και αλωπηξ κοι-
νωνιαν ποιησαμενοι προς αλληλους
εξηλθον προς αγραν πολλην ουν θηραν
συλλαβοντες προσεταξε τω ονω ο λεων

διελεῖν αὐτὴν τοῦ δὲ τρεῖς μοίρας ἐξίσου
ποιησαμένου ἐκλέξασθαι παρῄνει αὐτοὺς
ὁ δὲ λέων ἀγανακτήσας ἐξεθηρίωσε
τὸν ὄνον εἶτα προσέταξε τῇ ἀλώπεκι
μοιράσαι ἡ δὲ ἅπαντα εἰς μίαν
σωρεύσασα μοῖραν καταλιποῦσα μικρὰν
καὶ οὐδαμινὴν μερίδα ἑαυτῇ ὁ δὲ
λέων ἔφη ὦ αὕτη τίς σε οὕτως δια-
νέμειν ἐδίδαξεν ἡ δὲ εἶπεν ἡ τοῦ ὄνου
συμφορά. Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι εἰς
σωφρονισμὸν τοῖς ἀνθρώποις τὰ
τῶν πέλας δυστυχήματα γίνονται

Περὶ λέοντος καὶ ἀλώπεκος

50 Λέων γεράσας καὶ μὴ δυνάμενος
διὰ χειρὸς αὐτῷ τὴν τροφὴν ἔγνω

δι επινοιας τι πραξαι και δη παραγενο-
μενος εν σπηλαιω τινι και κατακλιθεις
προσεποιειτο νοσειν παραγενομενα ουν
τα ζωα επι σκεψεως χαριν συλλαμβα
νων κατησθιεν αυτα πολλων ουν ζωων
αναλωθεντων αλωπηξ το τεχνασμα
τουτο γνουσα παρεγενετο προς αυτον
και στασα εξωθεν του σπηλαιου επυν-
θανετο πως εχοι τον δε φησαντος κακως
δη και αιτιαν φησιν ο λεων ω σοι τεχνισα
ουκ ερχη ωδε εσω η αλωπηξ φησιν
οτι ορω κυριε μου ιχνη πολλων
μεν εισιοντων ολιγων δε εξιοντων

Ο μυθος δηλοι οτι οι φρονιμοι των
ανθρωπων εκ τεκμηριων προορωμενοι

το μεγαλων κινδυνους εκφευγουσι

περι λυκου και βαρβαρου γραος

51 Λυκος λιμωττων περιηει ζητων τροφην
γενομενος δε κατα τινα τοπον ηκουσε
παιδιου κλαιοντος και γραος λεγου-
σης αυτω παυσαι του κλαιειν μη
πως τη ωρα ταυτη επιδωσω σε τω λυκω
οιομενος δε ο λυκος οτι αληθευ-
ει η γραυς ιστατο πολλην εκδεχομενος
ωραν ως δε εσπερας παρελαβεν ακουει
παλιν της γραος κολακευουσης το
παιδιον και λεγουσης αυτω εαν ελ-
θη ενταυθα ο λυκος ινα φονευσωμεν
αυτον τεκνον ταυτα ακουσας ο λυκος
επορευετο λεγων εν ταυτη τη επαυλη

αλλα μεν λεγουσιν αλλα δε πραττουσιν

ο μυθος δηλοι προς ανθρωπους οιτινες τα εργα ουκ εχουσι κατα τους λογους

περι εριφου και λυκου

Εριφος επι τινος δωματος εστως επειδεν λυκον παριοντα ειδεν ελοιδορει και εσκωπτεν αυτον ο δε λυκος εφη ω ουτος ου συ με λοιδορεις αλλ ο τοπος ο μυθος δηλοι οτι πολλακις και ο τοπος και ο καιρος διδωσι θρασος κατα των αλεξομενων 52

περι λεοντος και αρκτου και αλωπεκος

Λεων και αρκτος βρωμα τι ευροντες εν ελ περι τουτου εμαχοντο δεινως 53

οιω ὑπ' ἀλλήλων κατακοπέντων ἐσκοτιάσθησαν
ἐκ τῆς πολλῆς μάχης καὶ ἔκειντο ἡμιθα-
νεῖς. ἀλώπηξ δὲ περιιοῦσα καὶ θεασαμένη
πεπτωκότας ἰδοῦσα καὶ βρωμέα κείμενον
ἐν μέσῳ ἁρπάσασα τοῦτο διὰ μέσου ᾤχετο.
οἱ δὲ ὁρῶντες αὐτὴν καὶ μὴ δυνάμενοι
ἀναστῆναι εἶπον ἄθλιοι οὕτως ἡμεῖς
ὅτι δι' ἀλώπεκα ἐμαχόμεθα.
ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πολλοὶ κοπιοῦντες
καὶ μοχθοῦντες ἑτέροις κέρδος τι
προπορίζονται

περὶ πένητος καὶ θεῶν

54 Ἀνὴρ πένης νοσῶν ηὔξατο τοῖς θεοῖς
εἰ διασωθείη βοῦς ἑκατὸν εἰς θυσίαν
προσοίσειν. οἱ δὲ θεοὶ πειράσαι τοῦτον

βουλευομενοι του παθους απηλλαξαν ο δε
αναστας επειδη βοων ηπορει στεατινους
εκατομβους πλασας επι του βωμου θεω
ολην καυσει οι δε θεοι βουλευσαμενοι
αυτον αμυνασθαι και οναρ επισταντες
κελευουσι προς τον δε τον αιγιαλον αυτον
αφικεσθαι εκει γαρ αυτικα χρυσιου
χιλιας δραχμας ευρισειν δ' επι της
γιασθεις ουν και τον υποδειχθεντα τοπον
καταλαβων αφνως πειραταις εκδοσε
περι τυχων υπ' αυτων συνεληφθη

Ο μυθος δηλοι οτι τοις ψευδεσι των
ανθρωπων εχθραινει το θειον

Περι ανθρωπου και θεου ξυλινου

Ανθρωπος τις ξυλινον θεον εχων

πηνης ων καθικετευεν του αγαθοποιησαι
ως ουν ταυτ επραττε και μαλλον εν
πενια διηγε θυμωθεις εκ του σκελους
αρας αυτον τω τοιχω προσεκρουσε
της δε κεφαλης αυτου παραχρημα
κλασθεισης ερρυη χρυσος εξ αυτης
ον συναγαγων ο ανθρωπος εβοα στρε-
βλος τυγχανεις ως οιμαι και αγνω-
μον τιμωντα σε γαρ ουδεν ωφελησας
με τυπτοντι δε πολλοις καλοις
ημειψω ο μυθος δηλοι οτι ου
δεν ωφελησεις σαυτον πονηρον
ανδρα τιμων αυτον δε τυπτων πλεον
ωφεληθηση περι ημιονου
Ημιονος τις εκ κριθης παχυνθεις

ανεσκιρτησε βοων και λεγων πατηρ
μου εστιν ιππος ο ταχυδρομος καγω
αυτω ολως αφομοιωθην και δη εν μια
αναγκης επελθουσης ην αναγκαζετο τρεχ-
ειν ως δε τον δρομον πεπαυται του πατρος
ονου τησ υπανεμνησθη Ο μυθος
δηλοι οτι καν ο χρονος φερη τινα
εις δοξαν της εαυτου αρχης μη επι
λαθηται οτι αβεβαιος εστιν ο βιος τουτοις

περι οφεως και γεωργου

Οφις εν γεωργου προθυροις φωλευων
ανειλεν αυτου το νηπιον παιδιον πενθος
δε τοις γονευσιν εγενετο μεγα ο δε πατηρ
απο της λυπης πελεκυν λαβων ελ
εχετο οφιν εξελθοντα φονευσαι ως

δε εκυψε μικρον αφυσας ο γεωργος
του παταξαι αυτον ηστοχησε μονον
κρουσας τη της πετρας οπη απηλθε
δε ο οφις λογιζομενος οτι ο γεωργος
ως ου φυλασσει μνημην ο οφις λαβων
αρτον και αλας αφηκεν εν τη τρω-
γλη ο οφις δε λεπτον συρισας ειπεν
ουκ εστιν ημιν απαρτι πιστις η φιλια
εως εγω την πετραν ορω συ δε τον τυπον
του σου τεκνου Ο μυθος δηλοι οτι
ου δυς μισουσ η αμνησιας επιλαθηναι
εφ' οσαν βλεπουσι μνημοσυνον του ελυπηθη

περι σαλπιστου και στρατου

Ην τις σαλπιστης στρατον επισυναγων
ος τις κρατηθεις εβοα παρουσι μη

κτεινετε με εικη και ματην ανδρες επει
περ εγω ουκ εκτεινα ουδενα πλην γαρ
τον χαλκον τουτον ουκ εχω και αλλο ουδεν
προς αυτον ταυτα ουτως εβοων δια τουτο
γαρ μαλλον τεθνηξη αρτι οτι συ μη
δυναμενος πολεμειν τους παντας και
εξεις προς μαχην εγειρων. ο μυθος
δηλοι οτι πλεον πταιουσιν οι τους
κακους και βαρεις δυναστας επ
εγειροντες εις το κακοποιειν

περι ελαιας και καλαμου

Δια καρτεριαν και ισχυν και ησυ-
χιαν καλαμος και ελαια ηριζον
τον δε καλαμον ονειδιζομενου υπο
της ελαιας ως αδυνατον και ραδιως

υποκλινομενον πασι τοις ανεμοις
ο καλαμος σιωπων ουκ εφθεγξατο
και μικρον υπαμεινας επειδη ανεμος
επνευσεν ισχυρος ο μεν καλαμος
υποσταθεις και υποκλιθεις τοις ανε-
μοις ραδιως διεσωθη η δε ελαια
επειδη αντετεινεν τοις ανεμοις
κατεκλασθη τη βια ο μυθος
δηλοι οτι οι τω καιρω και τοις κρει-
ττουσιν αυτων μη ανθισταμενοι
κρειττους εισι των προς μειζονας
φιλονεικουντων

περι ιξευτου

60 Ιξευτης ιξον αναλαβων και καλαμους
εις αγραν εξηλθεν ιδων δε κιχλαν

εφ υψηλου δενδρου καθεζομενην
και τους καλαμους επαλληλοις
επι μηκος συναψας ανω προς
αυτην συλλαβειν βουλομενος εωρα
και δη λαθων εχιν κοιμωμενην
υπο τους ποδας επατησε της δε
οργισθεισης και δακουσης αυτον εκει
νος ηδη λειποψυχων ελεγε δυστηνος
εγω ετερον γαρ θηρευσαι βουλομενος
αυτος υφ ετερου εθηρευθην εις θανατον
ο μυθος δηλοι οτι οι τοις πελας
επιβουλευοντες λανθανουσι πολλα
κις υφ ετερων τα αυτα πασχοντες

περι λυκου και γερανου

Λυκου δη λαιμω οστεον επεπηγει

οδε γερανω μισθον παρεξειν επειει την
κεφαλην αυτης επιβαλουσα το οστουν
εκ του λαιμου αυτου εκβαλλει η δε
του εκβαλλουσα δολιχοδειρος
ουσα τον μισθον επεζητει οτις γελασας
και τους οδοντας θηξας αρκει σοι
μισθος τουτο και μονον οτι εκ λυκου
στοματος και οδοντων εξηρες καραν
σωαν μηδεν παθουσαν Ο μυθος
δηλοι προς δολιους ανδρας οι
τινες απο κινδυνων διασωθεντες
τας χρειαις τοις αυτας απονε-
μουσι χαριτας

Χαλεπῶς φέρω ὅτι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώ-
ποις ἐμοῦ κατηγορεῖς τὴν ἀμέλειαν τοῦτο τὸ
ἁμάρτημα ὃ ἤδη ἀπ' ἐμοῦ μακρὰν ἀπεῖναι
δύναμαι μᾶλλον σε τοῦ αὐτοῦ ἁμαρτή-
ματος καταρκρίνειν πολλάκις μὲν γὰρ
πρὸς σε γέγραφα σὺ δὲ πρὸς ἐμὲ
ἀντιγέγραφας μηδέ ποτε διὸ ὁσάκις μου
κατηγορεῖς μνημόνευσον μᾶλλον σου κατη-
γορεῖν ὀνόμον οὖν καὶ ἐμοῦ κριτὴν σε προ-
τρέπω ὅπερ εἰ ὑπομένεις ποιεῖν τὰ τοιαῦτα
παρ' ἐμοῦ προσδέχου

Μήτε μέμφομαι μήτε κατηγορῶ τὴν
σὴν ἀμέλειαν ἀλλὰ μισῶ μάλιστα τὴν
σὴν ~~ἀμέλειαν~~ ὑπερηφανίαν οὐ μόνον
ἐγὼ πᾶς σου ἀλλ' ἄλλοι πάντες σε

σφοδροτερον μισουσι μητε τουτο αλογως
η μεν γαρ εν αλλοις αμελεια λεχθειη
εν σοι δε εστιν υπερηφανιας αυθαδεια
και αλαζονεια. ειπε μοι το των κατα σε
ετερων καταφρονειν τους ισους μη
ανεχειν τους ανωτερους και μειζονας
μισειν και τα λοιπα ου δη πασιν αλλως
αρεσκει σοι μονω κακως εχειν η ταυτα σοι
της αρετης η της πονηριας και υπερηφα
νιας σημεια φανερωτατα δοκει φραζον
φραζον ως πριν ο θεος τον αγγελον απο
του παραδεισου δια της υπερηφανιας
και οι ρωμαιοι τον ταρκυνιον απο της
αρχης εξωσαν τι πεισεσθαι ταλαν τι
πιστευεις σοι συμβαινειν εν εκεινη πολλα

οπου σοι παντες εαυτους ισους νομιζουσι
ακουω σε τα χρηματα μετα του χρονου
ματην αναλισκειν ακουω σε τοις πει-
μασι και τοις αδους σχολαζειν και τας
συμποσια θαμινως εισελθειν και αυτας
αδιαλειπτως εορταζειν απρεπειαν ποιεις
αναγκαιων επι τας πορνας ακολουθειν
αιτινες ποσην τοις σπουδαιοις βλαβην
ποιουσι παντες οιδασιν ουκ αγνοω δε
λυπας και δακρυα ο πατηρ σου ληψεται
οταν τουτο τω αυτω διαγγελθη αναγκα
σθεις ταχα δια της λυπης τον δυστυχη
πρεσβυν αποθανειν και τουτο προ του
χρονου διο δεομαι και σε προτρεπω
ινα τα σα ηθη μεταβαλλης και αλλην

οδον εισελθης οταν αυτη εστι σε ποιησου-
σα παντι δυσφημον ερρωσο

Η παντι πυκνωτι πιστευτεον ωσπερ
εστιν εν τη παλαια παροιμια οσα μεν γαρ
περι εμου νενοηκας ινα βραχεως λεγοι-
μι εστιν απαντα ψευδη απερ δε ποιω
ποιουσι παντες αλλο γαρ εστι τας ωδας
ακουειν ασχημως αλλο δε εκεινοις το
σχολαζειν αποφθεγμα παντα πραγματα
ως φρουδιον τον ερωτα μητε τις εστιν
ος εμε παιζοντα ποτε εωρακεν εν τω
συμποσιον δημοσιον ει και μαζεται εκαστοις
ενιαυτοις και προς τουτο παντες συνερ-
χονται οι σχολαστικοι το δε ποιειν ο
παντες ποιουσιν ουδε ποτε αισχρον αν

μεν τοι μη βουληθειην συν αλλοις αφικε-
σθαι κατηγορουμενην της υπερηφανιας πατρο-
μου ουδια τουτο λυπησεται καλως
γαρ οιδεν εμε και εμοι χαριζεται
τοις εν πασι της νεοτητος οπερ σπανιως
γενεται συγγνωστον εστιν ει δε τις εστιν ος
τοις λογοις σπουδαιοις ουτος εγω ειμι
και μη τουτο ειρηκα εις τον εμου επαι-
νον αλλ οτι ουτως εις πεατιθη αληθεα
και εχθρην κατ εμου ινα καταπιθης
την δοξαν και μαλιστα ψευδη
ερωτηκα και χρη και παντελως
αναγκαιον τον βουλομενον ουτει ποιειν εν
τω μανθανειν εαυτον απαντα παντως
δυναταις των λογων σπουδαις εγγραμματων

καὶ τοὺς ἀπολείπειν ἑαυτοῦ τρόπους· τοῦτο δὲ
δῆλον καὶ δοκιμῆς δεῖται μηδὲ μιᾶς
τὸ μὲν γὰρ ἀεὶ νικᾶν καὶ μηδέποτε τοῖς με-
ζόσιν εἴκειν μεγάλης ἐστὶν αὐθαδείας ἢ
τῆς τινος πενίας· καὶ τοῦτο φανερῶς δὲ
δηλοῖ καὶ ἀπεδέχισται τῶν παλαιῶν
παραδείγματα ἀνδρῶν ἀναγνῶσι τὰς
τῶν παλαιῶν ἱστορίας καταδρέχει δὲ
τῶν παρόντων εὑρήσεις μὲν γὰρ ἐκείνους
μόνους κακῶς τε καὶ δυστυχῶς πρά-
ττειν οἳ εἰσὶν αὐθάδεις καὶ μὴ τῶν
φρονίμων τῶν βουλῇ βούλονται, ἀλλὰ
μᾶλλον ἰδίᾳ βουλήσει ἐφ' οὖν δή·
ἐκείνοις τε καὶ τετράκις ἡσίοδον ποιη-
τοῦ μεγάλου ἀλαθεῖς χείρους καὶ

προς απαντας βοωντος ως ουτος μεν
παναριστος ος αυτω παντα νοησει και
παλιν εσθλος δε αυ κακεινος ος ευ ειποντι
πιθηται ος δε κε μηθ αυτω νοεη μη
τ αλλου ακουων εν θυμω βαλληται ο δ αυτε
αχρηιος ανηρ τα του ποιητου προσφερεται
του προσφερεστατα επη δια παντος
μνημονευοντα ερρωσο

Πανυ μεν περι σου θαυμαζω ορων
σε μηδεν αχθεσθαι επι τη του πατρος
τελευτη ουδεν ωσπερ εκ σαυτης απο
της αχηκοος μικρας μα τον θεον
εν τη σκληροτητι πασαν βαρβαρικην
ειτ ουν ως νομιζω εκ του σιδηρου καρ
δια η εκ του αδαμαντινος εν τω μη

λυπεσθαι επι τεθνηκοτι τω πατρι προσδεχου
την παρα του θεου αμοιβην παντες γαρ
σου ισασι χαριτας αποδωσουσι τουτο
μεν γαρ ο της φυσεως νομος επιτελλεται
και ετι ο παντοδυναμος θεος γραφθεν
μεν εστι και πανταχου λεγεται μετρησε-
ται υμιν τω αυτω μετρω ωτινι υμεις τους
αλλους εμετρησατε ερρωσο :

Ην δυναμαι μη οργιζεσθαι σοι οταν
βλεπω σε αυτω ραδιως περι εμου παν-
τα πισευειν επιμησας λυπων τε και δα-
κρυων ως πρεπον εστι την του πατρος μου
τελευτην και ταφον και εν τουτω μαρ-
τυρησουσι παντες οι πολιται ερωτησον
καλως εκαστον των πολιτων ουτως

εσεσθαι ωσπερ σοι λεγω ευρησεις ψευ-
δεσθαι γαρ ουκ ειωθα η ταχα νομιζεις
εμε τι αυτος αγνοειν επισταμαι ποσου
τοις τυγχανουσιν ο φιλω τιμημενος η τινη
τολμης υπο των τολμηρων τιμονται ου μο-
νον τολμησον εστιν αλλα μαλλον των
τεγκων προς τουτοις δε οσα ποιουμεν
εις τους πατερας ημων εκεινα τοιαυτα
παρα των ημετερων υιων προσδεχομεθα
τουτο και νομος και η φυσις εισπρα-
ττει και παλαι μεν οιδα χωρις της
σης παραινεσεως χαριεις ομως εμοι
ηση παρεναισις συνεβη σημειον γαρ
εστιν εμε υπο σου λιαν φιλεισθαι ερρωσο
ην μονην μεν εκεινην προσαγορευω

λυσιτελειαν και τε μονην ωφελειαν το λυσι-
τελειν τοις φιλοις εν τω καιρω κατακρυ-
πτειν δε τον χρυσον και μη δενα θελειν
ωφελειν ανδρα κυριως τουτεστιν αποκτει-
ναι τουτο πολυ χειρον η το κτιζειν οπερ ο Κα-
των εκεινος η των ρωμαιων ακμων δοξα
φρονιμωτατος ελεγεν τον ανθρωπον αναι-
ρειν εφρονιζε το μεγιστον ανηρ εκεινος των
τροπων ακριβεστατος σωφρονιστης και εν
τοις πασι πραγμασι μετριος οτι ου
μονον ημιν γεγοναμεν αλλα της γενε-
σεως ημων το μεν τι η πατρις μεριζεται
το δε τι οι γεννησαντες το δε οι λοιποι
φιλοι λεγομενον το πρατον παρα του πλα-
τωνος των φιλοσοφων του σοφωτατου

και το αυτο σοι θεωρητεον τε και ποιητεον
ει βουλει νυν καλος κ'αγαθος φαινεσθαι
και εχεσθαι και μαλιστα ειναι ερρωσο

Αφικετο προς με ο σος αδελφος
την σην επιστολην εδωκε και απαγγελε
τα παρα σου μετα μεγαλης οργης
και μανιας τα του αδελφου ρηματα
την σην επιστολην προσηκει δυσφορον σε
και βοαν πριν αν την αιτιαν γνωναι οιδας
μεν γαρ τα των ανθρωπων θελιματα
κατεκαστην ωραν αλλεια και μεταβο-
λικα αληθης εστιν η παροιμια εν τω
βουκολικου παρα βιργιλιου γραφεισα
μη παντα δυναμεθα παντες ουδεν
γαρ εναντιω αλις αποχρη των φιλων

παντως δεομεθα χαλεπον τον αρχοντα
προς παλαιν η προς αυτους εισοδος δυσ-
χολη προσδεχομαι δε τον καιρον ου
περ εμοι δοθεντος παντα παραχρημα
τελεσσω ελπισω αλλα μαλλον
πειθομαι παντων επιτυγχανειν ερρωσο

Ει μεν παρα σου οντοσουτον χρονον
διατριβω οσοντο προσθεν ειωθα πανσαι
απο του θαυμαζειν πολλα γαρ πραγ-
ματα μοι συμβαινει απερ εμε τουτο
ποιειν ειργει πρωτον μεν ταις της φιλο
σοφιας σπουδαις λογι και καθ
εκαστην ημεραν σχολαζω προς τουτοις
δε αναγκαιον μετης οικονομιας
φροντιδος εχεσθαι ου παντα τη ψυχη

δοτεα μερος ηκεων τω σωματι δυτεορ

ως περ εκ ψυχης και σωματος συνιστα-

μεθα χρη δε ως εμοι δοκει ουτω συ

παντας οσους βουληθεντας τιμιωτεραν

την ζωην ποιειν ατερπονον και καμα-

του ουδεν εργον δυσκολον και ονομαστον

κατορθουνται γραφθεν μεν εν τη γραφη

αγια δια τον του προσωπου ιδρωτα απο-

λαυσεις του αρτου σου ανθρωπε διοπερ

εχεμει αξιον συγγνωμης και λαμβανε

την εμην απολογιαν προαιρουμαι γαρ

μετα ευποριας χρηματων μοχθειν

και δια μοχθον πλουτειν η δια

εργασιας γινεσθαι ουδεν χειρον λεγεσθαι

η ανδρος αεργου οταν γαρ ο ενεος χρονος

παρελθη πασα προς με ζημιας ου προς
σε δεησεται ερρωσο

Βουλοιμην αν εγωγε δυνηθηναι οσα
υπερ γεγραφας ηδη εκτελεσαι αλλα
μεμφει ημιν αντι των χρηματων μονον
οι λογοι διδωνται οιδας δε πανυ κα-
λως οταν αι πραξεις εις πραττονται
τους λογους αποχρην διο προ δευτερου κ
και τριτον και πλεον ετι ει χρεων ημιν-
εκ των οφειλεται συ εμοι διδουναι τας
χρηματα ηγουμενος δε ουδεν ανευ-
εκεινων εν ταις αγοραις γενεσθαι αει
ταις χερσι προσεχουσιν ους τινας
ο καλος η ο δεινα καλως προσαγορευει
λογοφαγους και ουτως οι ημεις καλουμεν

ἐν τῷ παρόντι ἐν τούτῳ δὲ παντελῶς
καὶ οὐχ οἷόν τε τυχεῖν τῆς νίκης εἰ μὴ
πολλὰ χρήματα δῶμεν καὶ μεγάλας
πολλοῖς δωρεὰς δωρησώμεθα ἔχο-
μεν τὴν αἰτίαν πᾶσαν διότι μὴ δύνα-
μαι εἰς τέλος ταῦτα κατάγειν μὴ κατο-
κνεῖ τοίνυν πρὸς μὲ τὸν σὸν νοῦν γρά-
φειν ἄλλως δὲ ἑκάστῳ τὸ πρᾶγμα κατα-
λείψω μὴ θέλω γὰρ μάτην τὸ σὸν τὸν
πόνον ἔρρωσο

Ἡ θαυμάζε με βραχεῖ χρόνῳ
προκόψαι ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς λόγοις
πρὸς γὰρ τὸ μανθάνειν μόνον βουλέσθαι
τὴν βούλησιν ἀπαιτεῖται θέλημα
βέβαιον παντελῶς πανταχοῦ λέγουσιν

αναγκαιον δεγνωσθην οσων ενδεων εμοι

δεδοικας απελθοντι εις την ελλαδα

κεκμηκεσθαι εφυγον μεν πρωτον ως πα-

ρηνεσσ αει τους κακους εταιρους ουδενα

πωποτε χρονον απεβαλλων εσχηκα

και την των αγαθων και της μαθησεως

σπουδαιων συναναστροφην ουκ ανδη

ομως βουληθειην του τε μετα της

αλεξανδρας ρηθεν νομισεσθαι αλλα

μεν τοι πασι το αληθες λεγχθεον

ει καλα καγαθα προτερον εποιησα

βελτιω και ταμαζω πειησω ισθεθι

τουτον περι εμου υποσχουμαι και

συν τω του θεου θεληματι θελησω

ερρωσο πατερ μου τιμιωτατε

( ) σα μεν δη πραττωνται ενθαδε συνι-
ησθεις παρα τον δουλιου σου παντα πα
ρων γαρ εγενετο πασι πραγμασι δια
τουτο εκ του γραφειν αυτος εσομαι
βραχυτερος ακουω την των σων τιμων
αυξησιν καθημεραν αυξεσθαι και
ηδομαι σφοδρα επισταται καλως
ο ημετερος βασιλευς ανδρας κρι-
νειν και την αρετην τιμαν ειθε τοιουτοι
ειεν οι παντες βασιλευοντες παντα
μεν τοι ευτυχεστατα ευχωρει χρη
δε ομως σε ιδρυνθεντα εν τοσαυτη
τιμη μιμνησκεσθαι ουδεποτε αυτη δυ-
νηθηναι τυχειν ει μη βουληθεις αν
σε αυτον παρεχειν του εμου λογου

επομενον ως σοι παιδι διαπαντος πιστος
ην και αγαπητος διο ει και δυσχαρι
στος ~~ην και~~ θελης φαινεσθαι ποιη-
σαιμι ει συ δε το εμον αξιομαι παρα
τω αρχοντι οσον τοσον ειη ερρωσο
Οσα σοι παραινω οσα γραφεται
ως το οσιον διαστελιον πιστευης ουκ
επιζητων αληθες ειμη ουδ' εν αμαι
τως των ανθρωπων καταψυχων φιω
νας και γλωττων αλλα ωμαι οιμαι
φανερα ειναι παντα υπο εμου πεπρα-
γμενα υπο σου πεπραχθαι πεθυμιαμ
επισατα φανερως πας πολιτης ειδε
θελω εμοι μηδε μιαν αντιπαρεχειν
χαριν μαλιστα μεν δυναμενος ως

καλως ποιεις κρινεται σαν παντες
οι επισταμενοι τας εμας προς σε
ευεργεσιας δια κρινεται και ο θεος
κρατιστος κριτης παν σοι πραγμα ανυμι
σιαγως απεβη ουκ αει ουτος εσται σο-
φος φησιν ισοκρατης παν μεταλον
αορατον συγγινωσκει προς τινα χειρ
γον ο συγγνωμων θεος ου μην αει
ουδε μιαν ελαττωσιν και επιτιμην
πεπονθεν η χειρ του κυριου ουδεν αμαρ
τημα μαλλον κολαζει μισει η την
αχαριστιαν αυτην δυναται συμβαι
νειν συ των φιλων ενδεια ει αποστα- λωσου παντων εφι πραγματων
λης των τιμων και των πλουτων αλλα
ωσις και μεταβολη ουδεν βεβαιον

εν ανθρώποις και τουτο φρεσιν επι βαλλεο
σηισιν ερρωσο.

Εγραψα σοι προσθεν μακροτεροις και
πλειοσι λογοις υπερ νυν επιγραφω ολιγοις
δε βραχυτεροις ινα το χωριον ημετερον
τινι πιστῳ γεωργῳ εκδιδως ουδε ποτε
τουτο ποιειν εβουληθης η μη θελης εκ
διδοναι ουκ εθελω δε και μη δεν ειδεναι
σε την γεωργια δυο γαρ βλαβα μεγιστα
εκ τουτου επαθον πρωτη μεν του χρο
νου δευτερα δε των πλουτων επισταμαι
καλως ως συ αυτως και ως περι
μικρον ποιης και καταφρονης του
χρονου φανερον δε τουτο επαρθεντος
εμου τολμας εισαγαγειν τας αρουρας

δαπανας τι ετι ελπιστεον εν τη εμη
απορια ουδε προς τουτοις η σχολη
σοι η απο της γεωργιας δοθεισα ουκ εν
τοις λογοις και εν τω αναγινωσκειν
τι χρησιμον δαπανας αλλα πασα
εν τοις πραγμασιν αναλισκεται και
παρα τινων πυνθανομαι ολως αφροδι-
σιαζειν και ταις πορναις επιχυθηναι
ουχ ουτως δη απελθειν προαιρουμαι
καιτοι θεον προαιρουμαι σου τεκνου
δεσθαι η δια σου και δυσφημιας
γενεσθαι και προς την απορίαν αναγκεσθαι
Μεγαλως μεν βοας μη δε μικραν
του βοαν εχων αιτιαν ατοπον μεν
τι αβουλως οργιζεσθαι και απεχειν

μαχιδα δε εις τον υιον θελοιμι μεν αν πασας
σου ειδεναι οταν σου και παροντος και απο-
ντος περιπλεονος δαπανας ποιησαιμι προς
τουτοις δε ει τινα του χρονου ποιω αποβολην
μαρτυρουσι και εισιν οι γειτονες ως παρεδροι οντες
μετ' εμου συνταρεττει ου δυναμαι μη
κλαιειν αμα και κεκραγειν γελαειν οταν
γραφειν αφροδισιαζειν εμε και των
πορνων επεραι ται εμπλεκειν οιδεν
τουτο ος της ουδεν αγνοει εκτος το
χωριον * εκτος τουτο γαρ μαθον δε
μαλλον ποθω η φαγειν και πιειν ο των
μεν σφοδρα πινω τε και διψω εφιεναι
δη ποτε εν τη πολει ζην και εν των αγα
θων ανδρων ειναι αριθμω και μη εν τη

διαπαντες αφονεως γηρασκειν οπου οι μεν
σπουδαιοι καταλεγονται βουκολοι δε και
αρυτηρες επαινουνται ασημως εμοι πεσουσαν
παρα πολιταις διατριψω εξων δυνησομαι
τους τροπους τε και τας αρετας καταμαθειν

Εγω μεν αν προτερον προς σε γραψ-
αι μοι πολλακις αν σε επαμιξαι μεχρι
του νυν εγνωκα και τουτο μενοηκα
δια την σην επιστολην διο προσφερεσ
την παρερχομενου ταυτην την απολογιαν
ηδη γαρ παλαια μετος πατρος μου φιλια
και ισχυρον ετι μετεμας εξαπαλεον-
ουνχων ου παρεχει με προς σε παραλει-
πειν ουδεν δικαιον μη δελαργον μεν
εν τω σε θεραπευειν ελεγχοιμην μεν

ἀπὸ τῆς ἀπειρίας τε καὶ ἀχαριστίας ἤ
τοῦτο ποιεῖν δυναμένη παρὰ σοῦ βούλευμα
καὶ πᾶσαν συγγνώμην εἰς καιρὸν μέρος
ἔλαβον ἄρ καὶ ἐπιτίμιον λαμβάνω πάλαι
μὲν γὰρ πέπεισμαι ὄχλου τε ἐλθεῖν σφάλ-
λεσθαι τοῖς σοῖς λόγοις ἑπόμενον καὶ
ἔχοντά σε διαπαντός

Πρότερον γε δὶς ἤδη σοι μὲν ἐπέσταλκα
τοῦ αὐτοῦ παραδείγματος οὐδὲ μίας
δὲ παρὰ σοῦ μέχρι τοῦ νῦν φαίνεται
ἀντεγράφης οὐκ ἐπίσταμαι τοίνυν εἰ ἄρα
τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς ἔλαβες ἢ μὴ
βιτοι ἐπιγράφω καὶ ὅσα περ τότε
παρῄνουν ἐν ἐκείνοις νῦν ἐν παρούσαις
ἔτι καὶ ἔτι σοι παραινέσω πρὸς τοῦτο

γαρ αναγκαζει με η πατρωη ευνοια και με-
γιστη της πατριδος αγαπη γνωστη σοι καισαρ
γνωμη βουλεται παντως ει δυνησεται
την πατριδα δουλαγωγειν και ποιησαι
ημων εν ταχει εαν αυτω συμμαχος
τε και βοηθος εση σημειωσαι δε και
τουτο οταν ημεις δουλωσομεν και και
συ αμα μεθ ημων δουλουθεις μη
δυνησεται ζην εν ελευθερια ει και
νυν υπισχνηται και μεγαλα δοκιδω
τοις συμμαχοις παντες ουτωσι λεγουσιν
αλλ οταν εν αρχη σταθωσι παντα κατα
τον αυτον τροπον πραττουσι διο επιχειρει
και εχθες πασαν την δυναμιν προς
το την των ρωμαιων πολιτειαν εκ-

του κινδυνου δουλειας εξαιρεσθαι ουδεν γαρ
εστιν εν ανθρωπινοις πραγμασι τιμιωτερον
τε και ενδοξοτερον η δυνασθαι την βο-
ηθειαν πενουσι και κινδυνευουσι παρ-
ιδη ουτωσι παραινεσω σοι ωσπερ εγω
ουτωσι προτρεπω σε προς ιδιον και αγα
πητον λυπουμαι γαρ εαν την ημετεραν
πολιν του πατρος ποτε βεβασιλευκυιαν
νυν δε υφ ενος μονου αρχομενην
διο σου δεομαι οσον δη και επισταμαι
ινα κωλυσης ουτως δη τοσουτον και βλα
βην τοσαυτην ερρωσο

Γ ραωδες μεν εστιν ως εμοι δοκει την
τον βιον τελευτην αμετρως και αδια
λειπτως κλαιειν και αμα αφρονος

αδεες φοβεισθαι οπερ εκφυγειν ουδαμως
δυνατον θανατος μεν γαρ ωσπερ παντες
διισχυριζονται φιλοσοφουντες ουδε εστιν
αλλο ει μη το τελος παντων ενθαδε κακων
τουτο φαινομενος εφωνησεν ποιητης πετρα-
ρχας εν ειχαιη διαλεκτω ηδ[illegible]
ολων θανατος μεν εστι τελος τινος
της σκοτεινης ειρκτης ταις μαλιστα
ψυχαις εξοχαις αλλοις δε λυπη
ων εν πηλου πασα εαυτων φροντις
γινομεθα γαρ κατα τον εν τοις των σχου-
λανοις ζητημασι κναιρω δια την αυτην
τελευτην αθανατοι και τουτο μεν πολλοις
και αρχαιοτατοις λογιοις αποδεχει
μεν επιχειρει αναγινωσκε την αυτου

περι τουτου βιβλον συρησας εμεσοι γρα-
φειν αληθεσ ουδεν γαρ αλλο ποιεις κυκε-
ρων εν τω πρωτω βιβλιω κατα φρονη
τεον παντως θανατου και περι τουτου παλλα
των σοφων βιβλια μιας και η πασαν
ζωην τιμα αποθανειν δε μονως εκει
νοις εθελον οις συν του βιου παντα
αποσβεννυεται ουδ εκεινοις επαινος
ο θανατος εγω μεν ουν μετα λυσιου
τετελευτηκοτας εκεινους μακαριζω
οιτινες επειδη θνητων σωματων ετυχον
αθανατον ομως μνημην δια την αρετην
κατελιπον ουτωσι και ημεις ευφημιον ποι-
ητεον ει αρα βουλομεθα αγαθοι δοκι-
μασεσθαι και ειναι

Ιδου ο δεκτος χρονος ιδου ημετερας
σωτηριας η μεγαλη φησιν αποστολος αυτη
μεν η ημερα ζωης αλλης επιφερει και
αλλους τροπους εις πρατειν νυν νηστευ-
τεον και εν τη νηστεια θλιβειν το σωμα
χαιρεσ εαν δη βουλοιμεθα τους ου-
ρανους αναβαινειν και συν θεω ζην
αιωνιην ζωην αλις μεχρι του νυν ημαρ-
τηκαμεν και τον της γης και του ουρα-
νου ποιητην εβλασφημαμεν εν ταις ημετε- εως ποτε υποκριται
ραις αμαρτιαις ανιστωμεν τελουταϊ
αφιστωμεν εξ ανομιας ω αγαπητοι -
αδελφοι νυν αρα τοις του θεου ιερευσιν
ομολογιζουμεν τα παντα αμαρτηματα
και ο θεος συγγνωμων ημιν συγγνωσεται

ἄλλως δ' εἰς ᾅδης καταβησόμεθα καὶ μηδὲ
μία ποτὲ ἐκδέξεται λύτρωσις

Πρότερον μὲν εὐφραίνομαι σε τοῖς ἐμοῖς
μοῦ χεῖρον προσέχειν ἢ τοῖς σοῖ ἰδίοις· τοῦτο
γάρ ἐστιν ἔργον ἰδίου φίλου χάρις ἀλη-
θῶς δ' ἠλλάχθαι πρὸς ἡμᾶς ἴσθι μὲν
διὰ τοῦτο τὴν πολλῶν γλῶτταν συμ-
πεπιέσομεν νῦν ἤ παρὸν σφόδρα ζηλευόντων
διαφωνίαν
τὴν πρὸς ἡμῶν ἀλλήλους ~~ὁμόνοιαν~~
νῦν δὲ μεγάλως λυπήσονται καὶ
μεγάλως ἀχθήσονται διὰ τὴν ἡμε-
τέραν φιλοφροσύνην· πολλοὶ μὲν εἰσὶ
τότε μάχιστας χαίροντες ὅταν βλέπου-
σιν ἀλλοτρίας ἔχθρας ἢ γοῦν τοὐναντίον
τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς τὴν μεγίστην

εν τη καρδια βασανον ληψομενους οταν
αναγκαιον γνωναι τε και ~~[struck through]~~ θεωρειν
τας των αυτων φιλιας οιδας σοι
καλως. ινα δε νυν σημαινω και περι
τινος επιθυμω αυριον δημε προσηκενε
βουλομαι γαρ μετα σου περι τινων
διαλεγεσθαι και διελθειν απερ ελπιζω
εμοι και σοι χρησιμα ομως δε μη
φοβου αδεια γαρ πολιφαγον μη δεξη

Μεγας εστιν εμοι περι του αδελφου
πονος ερις περι του αυτου μεγαλη την
υπατειαν απαιτει μη μονος δε αλλα
μετα πολλων των τε και αριστων ους
μεν ωσπερ ενδοξον ουτως χαλεπον
νικαν. πολλους εν τω πραγματι —

φονζους και απιστους ευρον ως τελος
αληθης ηπερ παλαι περιφερεται παροι-
μιον πλεονες πανταχου προδιδοται η αν-
δρες ει γαρ μεντοι η πιστις εν οις μεγαλη
και εξοχος αν ειναι οφειλει μη δο-
κουν ποιω μεν διοσε λιπαρω παρα-
χρημα προσεχθην δεομενος πλειον
της σης βοηθειας ρηγνυθι ην τινα σε
κατεχει τουτο ο καιρος εμος τουτο
η πιστις εμη τουτο ετι η αξιοτης αιτειται
κεφαλαιον τιμη παρα του αδελφου
επιτευξεται εαν δε μη παρα αποτυχεια
εστιν εμη ορας εν ποσω διατριβοι μι
κινδυνω εκει παρα σου απολογιαν
ληψομαι μηδε μιαν

Ουκ οιδα ει σπουδαιως αρα η δια
το επιχαρες γραφης ει μεν δη σπου-
δαιως εμε τυφλον τε και αμνημονη
νομιζεις και ευηθης ος την γνωμην
σου και πεπεραμενως συγγινωσκω ει δε
δια το επιχαρες τουτο μοι χαλεπω-
τερον εστιν ος παρα δουλους σου ες
εμε επι καταγελαν επελθης λιπαρω ουν
σε κατα τον θεον αθανατον μη ετι εινης
χαλεπος αλις μεχρι του νυν πεποι-
ηκας πασαι δη και δη ταχα εις
υστερον το αυτο πραξεις α μη θελης εξ
εις ζησον μετα σου εν οικια ση
και μη με παλιν ταις σαις απαταις
περασον βεβουλημαι σε παντως

αφιξιν αμφιβολοι γαρ ανθρωποι και απι-
στοι εν κακων αριθμω κριτεοι

Γραφεις σε τη εμου απουσια ου μετ-
ριως κινεισθαι εν τε εκεινο παραμυθιον
εχειν οτι υπερ εμου τα βιβλια μου
κατεχεις χαριεν εμοι τουτο και τουτο
χαριεστερον ουδεν εμοι ποιειν αδυνατο
ση μεσον εστιν αληθες της φιλιας αλ
θους τ αυτου παρ ημων και συ αμα
φερεις μηδε μια γαρ ωρα παρεχει
ενι σε εν φρεσι μη εχοιμι και πεσ
με γεγραμμενα τα σα πραγματα
καθ ημεραν πλειον εκατον ταχιο αμα-
γινωσκω οπως δε σε βλεπειν και
μετα σου λαλειν δοκω διο σου

δεομαι πολλακις περι και γραφειν
καγω το αυτο ποιησω και μηδεποτε
εως ου ενθαδε ερχομαι τουτο διαλειψω
ερρωσο και πειθου μηδενα ζην ουτω πλ
ειον η σε αγαπωμεν μετα ξυμμου και
σου μηδεν η μικρον διαφερει εσμεν
δυο εν μιας σαρκιως ωσπερ λεγεται
και εσομεθα μεχρι του θανατου

Ουκ εφιεμαι σου συμβουλου
αλλα μαλλον βοηθου ρηματα γαρ και
ληροι προς με πανταχοθεν συρρεου
σιν ουκ οιομαι φιλον εκεινον ος τις
λογω ουδε εργω την φιλιαν επιδεικ-
νυσι ειμεν ουν αρα βουλει σε φιλον
ειναι και δηλουν προς το εργον ηδη

Ταχίδα προσδέχε· χαριέστερον μὲν γὰρ ἐν
εὐεργέτημα ἡγοῦμαι ἐν τῇ ἀνάγκῃ ἢ ἑκάστῳ
ἄλλῳ δὲ χρόνῳ· καὶ τοῦτο καλῶς σύ τις
πρᾶξιν πεποίηκεν

Αἰσχύνομαι καὶ πάνυ μὲν τὸ δεύτερον
ἐπιστέλλειν σοι πρὸς ἡμᾶς ἐλθεῖν ἵνα περὶ
τινῶν πραγμάτων ὥσπερ εἴωθας συμβου-
λεύῃς τὰ σαυτοῦ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ δια-
λλάγας πρότερον πεποίηκας καὶ διὰ
τοῦτο χάριτας ἄμφω ἔχομεν ἀθανάτους
καὶ μέχρι τοῦ θανεῖν ἕξομεν· νῦν δὲ ἔρις
ἄλλη πρός τινα γέγονα μεγάλη μὲν ἀνέστη
καὶ ἐπισφαλής· ἣν καταπαύειν δυνηθεὶς
ὁ πρὸ πάντως δυνήσῃ εἰ βουληθείης· οὐδὲν
γὰρ σοι ἐστὶν ἀδύνατον ἔσῃ ἐν τοσαύτῃ

τιμη πρχιταισ ημετεροισ ως σε μαλλον
η των ανθρωπων ζωντασ τιμησοντεσ εσονται
και το μερος δοξησ επιτυχειν τι αυτης
μειζον ηγουμαι η την βασιλειαν κερδαινειν
τε και κτασθαι παραγινουντι νυν και
μνημονος μου και χαριεντοσ πειρασθη
επιγασθο συ φανερως το σπουδαζομαι ουκ
εμον ειναι μεγαλη εξ ωτης δοξης και
τιμης εχειν εν παροιμια γαρ γεγραπται
του μεν μισθου πασ πονοσ εφιεται
υ περασ ουτως αδιαλειπτως γεω
ργοιμεν αν ει μη ημασ αναγκαζη η
μεγιστη σιτου τε και οινου και χρηματων
ενδεια οις ασταμος γινεται παιδες
μεν πρωτα παντα τον αρτον βουλονται

καὶ μὴ ἐπιζητοῦσι καὶ ἐρωτῶσι πρότερον
ἢ ἡμᾶς μὴ δοῦναι δύνασθαι χαλεπὸν
δοῦναι δὲ τὸν μὴ παρόντα ἀδύνατον ἀπὸ
μὲν ἅπαντας τὴν ἐμὴν καρδίαν ἄγχει
καὶ βασανίζει οὐδὲ μίαν λύπην οἴομαι
καὶ μεῖζον ἄλγος ἢ ὁρᾶν τοὺς ἰδίους
παῖδας οὕτωσι πεινῶντας ὡς μικρὸν
ἀποθανεῖν περὶ ἐμαυτοῦ τεκμήριον ποιῶ
μόνην μὲν οὐδεμίαν ἡμέραν ἐν τῇ πενίᾳ
πραγμάτων πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων
διεξῆρξα, ὅτε μοι οὔτ' ἄρτος οὔτ' ἄλφιτον
παρῆν οὔτε χρήματα οἷς τὰ ἄλλα ἀγοράζεται· οὕτως δὴ μέντε μετεμορφώθην
ὡς τὸν αὐτὸν οὐκέτι με γινώσκοις ἂν δύο-
πρινας μὴ πάλιν τὰ αὐτὰ συμβαινόντων

rogo ut velocissime scribas iuxta tuum morem mittas
δεωμαι ως ταχιστα κατα το σον εθος πεμπε

noli sperare in rem publicam me [illegible]
Μη ελπιζης εις την πολιτειαν εμε τι ου

solum non facturum sed et non dicturum
μονον μη ποιησειν αλλα και μη λεξειν

scio hoc a me et apud
επισταμαι τουτο απ᾽ εμου και παρα τοις

philosophos sciencia fide dignis
φιλοσοφοις τη επιστημη τοις αξιοπιστοις

[illegible] putant enim nihil amabilius
αγεννων νομιζουσι γαρ ουδεν αγαπητοτερον

viro civili debere esse rei publice
ανδρι πολιτικω οφειλειν ειναι της πολιτειας

et hoc quidem naturale et propter [illegible]
και τουτο μεν φυσικον και δια το ποιητεον

sic dicerem si non ad te [illegible] hec
ουτως ου λεγοιμι ειμι προς σε ως τις ταυτα

bene nosti scriberem et propterea
καλως οιδας γραφοιμι και δια τουτο

tuum peccatum maius et crimen
το σον αμαρτημα μειζον και εγκλημα

quod sobrius et sciens ad malum
οταν σωφρων και επιστημων προς κακον

hortaris me magna igitur est
επιτρεπης με μεγαλη μεν ουν εστιν ηδη

iniquitas et sic in patriam impietas
ανομια και ουτως εις την πατριδα ασεβειας

gravior quam in parentes existimatur
χαλεπωτερη η εις τους γονεις νομιζεται

hoc sentio quantum aristoteles et vult
τουτο αισθανομαι οσον αριστοτελης και βου-
le civitatem tuam et dilectissime
λεται ως την πολιν σοι ει και αγαπητοτατε
promissam iudicas iudicavit abs tuis et
προτεραν σοι μενην κατακρινεις αποδιδοιεν και
tu non et de hac re sis molestus
μη ετι περι τουτου πραγματος ειης χαλεπος
si non dicere volueris te velocissime
ει δε μη λεγειν βουληθης σου ταχιστον
accusabo et sicut patrie pro-
κατηγορησω και ως ταυτης πατριδος προ
ditori semper inimicus ero
δοτη διαπαντος εχθρος εσομαι

noli admirari michi si te valde
Μη θαυμαζειν μοι θελε ει σε πανυ σφο-
de odivi hoc enim rationabile
δρα εμισησα τουτο γαρ λογικον τους
dissimiles moribus invicem inimici-
ανομοιους τοις εθεσιν προς αλληλους εχθραν
tiam hoc semper te inimicum
εχειν συνεσ συνεσ τουτο αει σε εχθρον
habebo quousque non tu patrie offendere que-
εξω εως ου συ την πατριδος βλαβην επιζη-
reris quomodo enim inter te et me
τησεις πως γαρ δυναται μεταξυ σου και εμου
amicitia fieri quando tu civitatem perdere
φιλια γινεσθαι οταν συ την πολιν απολεσαι
ego ipsam salvare et quantum possum
εγω δε ταυτην σωζειν και πασαις δυναμεσι

προθυμοῦμαι· ἐγὼ μὲν ἀγαθοῦ πολίτου δίκαιον
ποιῶ σὺ δὲ κακοῦ καὶ προδότου γίνου προδότης
τῆς πατρίδος εἰ βούλῃ τῆς ἐμῆς φιλίας πει-
σθῆναι πολλοὺς ἔχεις ἐχθροὺς καὶ ἐχθρούς
μὲν οὕς τινας ἐν βραχεῖ συνελὼν δηλώσω σοι +
+ ὅσοι γὰρ τὴν πόλιν εἰσὶ φιλοῦντές σε πάντες
μισοῦσι καὶ πιστεύω τὸν κατὰ σοῦ ὄλεθρον
καθημέραν μὴ χαρᾶσθαι οὐδαμῶς τὸν
τοῦ θανάτου κίνδυνον καταφυγεῖν δυνηθήσεσθαι
ἴσως περ οἶδα τοὺς τῶν πλείστων γνώμας κατὰ
σοῦ διατεθειμένας εἰ μὴ μεταμελόμενος
χρηστὸς πρὸς πατρίδα γενήσῃ

Ἐγὼ πάντα μὲν κατὰ σοῦ πράττειν ἑτοιμός
εἰμι καὶ ἕως οὗ ἐφ ἔσωμαι πράξω οὐδὲ
ποτε γὰρ ἐπιλαθέσθαι δυνήσομαι ὅσων εἰς

ραγμάτων φύσιν τῶν ει
ἀνθρώποις ἠκριβωσαμ

ραγμάτων φυσιν τῶν ε

ἀνθρώποις ἠκρίβωσαν

ἤτ' ἀλώπεκες. καὶ ἀ
ρο ἔχειν ἐκείνοις, οἷς

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

me malorum fecisti non solum modo me in

εμε κακον δεδρακας ου μονον δη εμε εν τω

divitiis nocuisti sed et vita mea

πλουτω εβλαψας αλλα και τη ζωη μου

insidiari conatus es sed errasti

επιβουλευειν επιχειρησας απεσφαλης

et non tibi secundum sententiam successit cum

και ουχι σοι κατα την γνωμην απεβη μετα

dolo nunc et deceptione a me et tu

δολον τι νυν και απατης απ εμου και συ

omnia expecta et spera non

παντας προσδεχου και ελπιζου μη δε

aliquam mei conatum sine [illegible]

μιαν μου επιχειρησιν ανεκδικητος

fore hoc autem nuntio tibi ut ipsi

εσομενην τουτο δε μηνυω σοι ινα αδια-

sine expectatio mali et

λειπτως η προσδοκια του κακου του δε

omnino inevitabilis [illegible] spero [illegible]

παντως αφευκτου καταληψεως ελπιζω γνωσω

me tibi [illegible] [illegible] futurum et

με σοι εχθρον ανικητον εσεσθαι και

[illegible] [illegible] magis [illegible]

ετι την εχθραν μαλλον τη παλαιη

gloriosum quidem est pro patria

Ευκλεως μεν εστιν υπερ της πατριδος

pugnantem mori gloriosius autem

αγωνισαμενον αποθανειν ευκλεεστερον δε

pugnantem pro eadem vincere

μεμαχημενον υπερ της αυτης νικαν

hic enim operis finem assecutus: Ille
ουτος γαρ του εργου τελους ετυχεν εκεινος
autem in necessitate existens voluit
δε εν τη ερημια υπαρχων η βουληθη μεν
sed non potuit attamen ambo in-
αλλ' ουκ ετυχεν ομως δε μην αμφω εν-
gloriosi & hoc quidem admirantur ipsi
δοξοι και τουτο μεν τοι επενουσι ετι αυτοι
tyranni ut phalaris ad
οι τυραννοι οσπερ ο φαλαρις προς τον
dacritum scribens lege
δακριτον γεγραφων αναγινωσκε την του
ipsius epistolam invenies quantum laudat
αυτου επιστολην ευρησεις οσον εγκωμιαζει
in bello cum victoria mortuos
τους εν πολεμω συν αριστεια τεθνηκοτας
magis ut decet quam ipsos vincentes
μαλλον ως περ τους εν αυτους νικεσαντας
& cum ambos viventes hoc quidem mutare
και αμφοτερους χα ζωντας το μεν μεταβαλλειν
proprium vitam & si enim in aperto re-
τον ιδιον βιον και ειπερ εν τω φανερω πρα-
facillimum unicuique salvare pa-
γματι ραστον δη εκαστω σωζειν της πατρι-
triae utilitatem non solum non facile sed
δος ωφελειαν ου μονον ου ραστον αλλα
magis difficillimum potest enim
μαλλον δυσχερεστατον δυναιτο γαρ αν
saepius patria uti viventis
πολλακις η πολις χρησθαι τη του ζωντος

ανδρειον αρετη τε τελευτηκοτος τε απαξ μονον
διο περ μη επιτρεπε με προς το θνησκειν
τοις σοις καλοις λογοις εμοι δε ηκιστα
φιλικοις πεθαινουμαι γαρ και ζην και
το επ εμοι νικησαι θανατος μεν γαρ ορος λεγεται
καταυγες ακρουτων φοβερων ον μεν τοι
λαβειν ουκ αν αναινοιμην ει ωφελεια και
της πατριδος χρηστη εις πραττοι υπερβαλλει
αει μεν ζητω πεσειν δε μη. δε τοτε οτι
τουτο ηγουμαι λιαν αισχρον και μη χρησιμοι
Πυνθανομαι σε ου μετριως κινεισθαι
επι τη του υιου σου τελευτη ος της ην προς
φιλεταιρος πασιν ημιν και τουτο μεν
ουκ ανευ αιτιας κοσμιος γαρ εγενετο
πασαις ταις αρεταις οσιος τε και αμα δικαιος

καὶ τά γε πρὸς θεοὺς καὶ τὰ πρὸς γονεῖς
καὶ φίλους μάλιστα δὲ ἐρχόμενος
ἐντυχεῖν ἐπανελθὼν εἰς τὴν πατρίδα μεγάλη
μὲν ἐλπὶς εἰς ὕστερον τῆς πολιτείας ἐχέτω
παρὰ πᾶσι πολίταις διόπερ οὐ θαυμαστὸν
σε πάνυ σφοδρῶς ἀλγεῖν καὶ χαλεπῶς
φέρειν τὸ συμβεβηκὸς ὅταν ἡμεῖς πάντες
συνηλγήσαμεν σοι καὶ συνηχθέσθημεν
ἀλλὰ μέχρι τοῦ νῦν ἅλις ἐποίησας τῇ φύσει
πολὺ γὰρ τῶν πενθῶν καὶ ὀδυρμῶν ἔδωκας
παυστέον ἤδη καὶ σοὶ μάλιστα σοφῷ
καὶ γάρ τοι σε πεπειραμένον τὰ φάρμακα
καὶ τὴν τοῦ χρόνου βοήθειαν εἰωθότος
πάντας πεπαίνειν λίαν αἰσχρόν σοι καὶ
δὴ εἰ πάρεστί τις τοῖς τεθνηκόσιν αἴσθησις

hec te facere mi fili non vult hoc te
ταυτα σε ποιειν οσος υιος ου βουλεται τουτο σε

solor quod communis mors et
παραμυθησομαι οτι κοινος θανατος και

mori omnibus necesse est neque lachrimis
αποθανειν πασιν αναγκαιον μητε δακρυσι

neque doloribus mutantur inexorabilia
μητε λυπαις μεταβαλλονται δυσαρεταται

fata sed et valde monumenti dibus
ειμαρμεναι αλλα σε λιαν κηδομαι μαλλα

illud scriptum epitaphium in
εκεινο αναγεγραφθεν επιταφιον εν τω της

sancte marie karmeline templi
αγιας μαριας της καρμελαιης ναω

in sepulchro simonis
επι τω ταφω του σιμωνος του απο των

brachmanum si posset lachrimis
βραχμανων ει δ'αρ δυναιτο τοις δακρυσι

vos iterum renovare chare simon
παλιν η ζωη σου νοησαι, φιλε σιμων

lachrimarum omnia plena forent
των δακρυων παντα πεπληρωμενα ην

sed quia non possunt crudelia fata
αλλ' οτι μη δυνανται ωμαι ειμαρμεναι

moveri ferre decet que accidere
κινεισθαι φερειν χρη οσα συμβαινειν

videmus et oportet nos mortales existentes
βλεπομεν και δει ημας θνητους οντας

et gaudere et dolere preterea
και χαιρειν και λυπεισθαι προς τουτοις

δε και υπερκειμενα τοις πασιν ακοντιοις
της τυχης παντα δεσποζουσης παντων ως
λεγουσι κυρια εστιν η τυχη ην ζητειν ορθως
διατιθεσθαι και διοικησαι ουδεν αλλο εστιν
ως εμοι δοκει η εναβεβαιουντι απαιτειν
και μετα λογου θελειν μαινεσθαι υπερ
παντα ει μεν συννομισης μεταθησεις δια
ταχους την πασαν λυπην και μη εασης
δακνεσθαι ταις φροντισι ματαιαις και
μαλιστα μεν ουκ αλλως γινεσθαι νυν
αδυνατον ειη ερρωσο

Ουκ επαινω την υμετεραν βουλην και
γνωμην ουτε γαρ εστιν επαινετεον οπερ
ο πεποιηκατε πας μεν πολεμος ραστως
αρχεται αρρωστοτατως δε ληγεται και ουχ

ἐστιν ἐν τῇ τοῦ νικηθέντος ἐξουσίᾳ ἀλλὰ μᾶλλον
τοῦ νικήσαντος καὶ μέν τοι τὴν τούτου πολέμου
δυσκολίαν ὁρᾶν καὶ συνιέναι ἕκαστος
καὶ οὐ μὲν πάνυ σώφρων δύναται ἐν
θυμεῖσθαι μὲν πρῶτον καὶ οὐκ ὀλίγως
τὴν τῆς ὑμετέρας πόλεως τύχην λέγετε
καὶ οἵτινές εἰσιν οἱ νῦν τὰ ὑμέτερα τὰ
στρατεύματα στρατηγοὶ διέποντες στρατη-
λάται ταῖ καὶ στρατιῶται ἢ ἀρχὸς οὐχὶ
εἰσὶν οἱ μὴ δὲ πώποτε εἰωθότες ὅπλα
φέρειν χαλεπῶς μὲν γὰρ τοὺς πόνους
οἴσουσι καὶ ταχαικιστα στρατιωτικοὺς
ὅσοι πάντες εἰώθασιν ἐνοίκιος διατρίβειν
καὶ ζῆν ἐν ταῖς τρυφαῖς τῆς πόλεως πρὸς
τούτους δὲ ποιουμεντας χρήματα καὶ τοι

συμμαχοι δεονται παντως χρηματων και
αν εν τουτων ουδεν εστι γενεσθαι των δεοντων
ως φησιν ο δημοσθενης ρητωρ ο σοφω-
τατος ωσπερ ει βουλεσθε εμοι τον νουν
προσεχειν και προθυμως ακουειν του
βουλομενου υμιν τοτε καλον και ταγαθον
συμβουλευειν δια ταχεων την ειρηνην
ζητειτε και τας συνθηκας ποιειτε ουδεν
ετι τουτου πραγματος χρησιμωτερον εκτε-
λειν δυνηθησεσθαι ομως δε παντ' ετερως
υμιν δοκει

Δει μεν ηκουσα παντα φοβεισθαι και
μη δε πολεμειν και μαλιστα εμε οπου
δικαιως τολμητεον ει τοτε τις αν πολις
ατυχωνται και πολλακις η αιμαδιος της εαυτης

καὶ ῥαθυμίαν ἄν τις ἡμῖν οὐκ ἀλόγως ἐπι-
κεῖναι δόξει· τὸ μὲν διὰ παντὸς εἰκὸς τὴν
θαρσοῦσαν τοῖς νικῶσι δέος δὲ μέγιστον
τοῖς νικηθεῖσιν αὐξάνει· καὶ γὰρ οἱ
πολέμιοι οὕς τινας δὴ ἡμεῖς δυσπολέ-
μητους οἰόμεθα πρῶτον μὲν οὗτοι οὐδὲ
ἐνόμιζον, οὐ δὲ ἀληθῶς ἦσαν ἀλλὰ
συνήθειας καὶ ἡ τοῦ μάχεσθαι πολλάκις
ἐμπειρίας πρὸς τοῦτο ἐξήγαγεν αὐτοὺς ὡς
μικρὸν καὶ ἐκείνους ἀνικήτους νομίζεσθαι.
τί δ' ἂν κωλύει καὶ ἡμᾶς τὰ αὐτὰ πράττειν
οὐ μὴν οὖν ἀθυμητέον τοῖς παροῦσι πρά-
γμασιν οὐδὲ τάχιστα χρεόντως ἐκλι-
πεῖν ἀλλὰ μᾶλλον τῆς τύχης πειρᾶσθαι
ὅσῳ μὲν γὰρ πλείονα κατὰ τὴν ἀξίαν —

πεποιηκαμεν ημεις τοσουτο τοις πολεμιοις
ηγουμαι την προθυμιαν απεσαι χρηματα
πανταχοθεν εξον μεν και το των συμμαχων
πληθος ικανον οτι σχεδον παντες μισουσι
την των ημετερων πολεμιων δυναμιν και
αρχην οιδασι γαρ οτι εαν ημας υπερβαλωσι
τι δ᾽ αν ειη αυτοις εμποδων μη λειπειν
πασαν δουλαγωγειν ιταλιαν εκαστος
εαυτω αλλ᾽ απερ ορα τοις αλλοις συμ-
βαινειν οπερ εαυτω συμβηναι δυναιτο
ειρηνη μεν ως παραινεσω καλη συμβαινει
αλλα μονον οταν αυτη τηνικαυτα γινεται
ουχι συνθηκη εγω δε μηδεποτε
πειθομαι εκεινην ασφαλη ειρηνην οπου
μεσος θατερον οπλα κατεχει ~~και προς~~

καὶ πρὸς μὲν τὴν τοῦ λιμαίνεσθαι καιρὸν
πολεμήσομεν τοι νῦν καὶ τότε τοῦ πρὸς τ
ἀντιπάλους παυσόμεθα ὅταν αὐτοὺς πάντως
νενικήκωμεν ἐχθὲς τὴν τῆς ἡμετέρας πάσης
ἀρχέως γνώμην στρατηγῶν δὲ καὶ τῶν στρα
τιωτῶν ὧν ἡμᾶς διαφαιρῆς ἴσθι εὐπορεῖν

Σφόδρα μὲν ἀτοπώτατον εἶναί μοι
δοκεῖ τοὺς ἀγαθοὺς καὶ πονηροὺς ὁμοίως
ἔχεσθαι καὶ μηδὲ μίαν ἐν τούτοις
γίνεσθαι διαφορὰν τοῦτο μὲν ἐπὶ πάντας
ἐπιτρέπειν καὶ παρακαλεῖν πρὸς τὸ κακῶς
πράττειν καὶ γὰρ τίς ἂν ἐπιζητήσῃ καλοὺς
πράξεις ὅταν τὸ αὐτῷ ἐστιν ἀμφοτέρων
δοκεῖν ἢ θάτερον δυοῖν ἀληθῶς δυνά
μεθα τοῦτο κακοήθως προσαγορεύειν

& ... de hoc disputatione
καὶ τῆς γὰρ περὶ τούτου ἀμφισβητήσεως καὶ
quare multi clamare libet
~~τῆς γὰρ περὶ τούτου~~ διόπερ βοᾶν ἀρέσκει
o tempora o mores hic enim quidem
ὦ χρόνους ὦ τρόπους τοῖς αὐτοῖς μὲν τὸ
olim exclamavit marcus cicero
καὶ ποτὲ βεβόηκεν ὁ Μάρκος Κικέρων
ac forte non erant tempora ipsa mala
καὶ τάχα οὐκ ἦσαν χρόνοι οὕτω πονηροὶ
ut nunc sed si homines ad hoc
ὡς πρὶν νυνὶ ἀλλ' ὅταν οἱ ἄνθρωποι πρὸς τὸ
amovere et peccata nec aliquam
ἐξωθεῖν τὰ ἁμαρτήματα μὴ δὲ μίαν
faciat curam hinc ipse curat
ποιοῦσι φροντίδα θεὸς αὐτὸς φέρει τι
hic et prohibet ac nullo pacto modo
ὥστε καὶ [illegible] καὶ μηδένα τρόπον
... delicta & nunquam
οἷος τὰς πλημμελείας καὶ μηδέποτε
debet intemperantiam talibus ac tanquam
δώσει τὴν ἀκολασίαν τοῖς οἷς τε καὶ τοσοῖς
scelestibus conspiciunt enim vel bello punire
ἀκολαστήμασιν εἰώθεισι ἢ πολέμῳ κολά-
vel pestilentia vel peste delin...
ζειν ἢ λοιμῷ ἢ λιμῷ τοὺς πλημμε-
quaerentes corrumpere invicem ac valde quidem
λοῦντας διαφθείρειν ἀλλήλους καὶ σφόδρα μὲν
ut non hoc accidat apparet enim
ἵνα μὴ τοῦτο συμβαίνῃ φαίνεται γάρ

multa et non scio si signa vel monstra
πολλὰ καὶ οὐκ οἶδα ἅττα σημεῖα ἢ τεκμήρια
vel potius prodigia dicere oportet vidimus
ἢ μᾶλλον τέρατα λέγειν χρὴ ἑωράκαμεν
et non diu defecti solis [illegible] sanguineum
καὶ οὐ πάλαι ἐκλειφθέντος ἡλίου ὕφαιμα
audivimus terrae motum in by-
ἠκούσαμεν τὴν γῆς κίνησιν ἐν τῷ Βυζα-
zantio nunc autem dictam constantinopolim
ντίῳ νῦν δὲ λεγομένῃ Κωνσταντινουπόλει
factum quid futurum sit con-
πεποιημένην τί δὲ εἴη ἐσόμενον ἤδη φρά-
siderare et timere
σασθαι καὶ ἔτι φοβεῖσθαι
superuacuum reputamus enarrare
Περιττὸν μὲν ἡγούμεθα διηγεῖσθαι σοι
februnii virtutes omni
τὰς τοῦ Φεβρουνίου ἀρετὰς παντὶ δὴ
homini notas maxime mihi et tibi
ἀνθρώπῳ γνωστὰς μάλιστα ἐμοὶ καὶ σοὶ
in apud philippum bello quae vero
ἐν τῷ κατὰ τοῦ Φιλίππου πολέμῳ ὅτινα
tunc fecit non ignoras et non
δὲ τότε πεποίηκε οὐκ ἀγνοεῖς καὶ οὐ
mirum habet enim excellentem ingenium
θαυμαστὸν ἔχει γὰρ ὑψηλὴν εὐφυΐαν
velocem et tamen consilium sanum
ὀξεῖάν τε καὶ ἔτι μὴν βουλήν τε ὑγιεινὴν
posse practica ad omnes actus faciendos
οἵας ἔτι πρὸς πάσας πράξεις πραττομένας.

αὐτὸν ἄοκνον ἦθος αὐτοῦ λόγος καθαρὸς·
καὶ χωρὶς ἀπάτης πειθανὸς ὥσποι ἅμα
πεπαιδευτοι καὶ ἐπιτεσφιτέλ ὀλίγοις πας
ἀγαθὸς καὶ πολιτικὸς ἐστὶ ταῦτα μὲν ἅπαντα
τὴν παρὰ σοὶ περὶ τούτου σύστασιν καὶ
δήλωσιν αἰτήσειεν ἂν μακροτέραν
ἐπιστολὴν ἢ βουληθείη εἰ σοὶ ἀγνῶτα
ἀλλ' ὡς ἐγὼ ὡς ἀληθεύοι μισοῖ μηδαμῶ
γράψαιμι ὅτι οὐδὲν ἧττον σοὶ ἀγαπητὸν
ἢ ἐμοὶ τὸν ξεβονιον οἴομαι ἀλλὰ αὐτὰς
πρὸς σὲ ἀγόντων ἐμῶν γραμμάτων
ἐχθὲς παρῃτήσατο ποίησον τοίνυν ὅπως
καὶ σὺ χωρὶς ἐμοῦ ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ
ποιήσειας ἂν ἑκουσίως γνώσεις γὰρ τοῦ
ξεβονιου τὰς ἐμοὶ τοῦ δύνασθαι σοῦ

omnes absolutas rationabiles causas quid non
πάσας ἀπρεμεῖς εὐλόγως αἰτίας τί δ' ἂν
velit ab ipso intelligere potero
βούλοιτο παρ' αὐτοῦ συνεῖναι δυνήσομαι
recolere ipsum sic ut
διαλαμβάνειν ὁμοίως αὐτὸν οὕτως ὅπως
intelligat meam amicitiam adhuc
αἰσθάνοιτο τὴν ἐμὴν φιλίαν ἔτι προσ-
adiungere ad hoc quod tu facturus esses
θεῖναί τι πρὸς τοῦτο ὅπερ σὺ πράξων εἴης
p ñ
διὰ παντός

τέλος

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg

G. B. HOFBIBLIOTHEK
KARLSRUHE

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

restauriert Febr. 1949, Kr.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

P.151 aa ... 1949, Kr.

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg